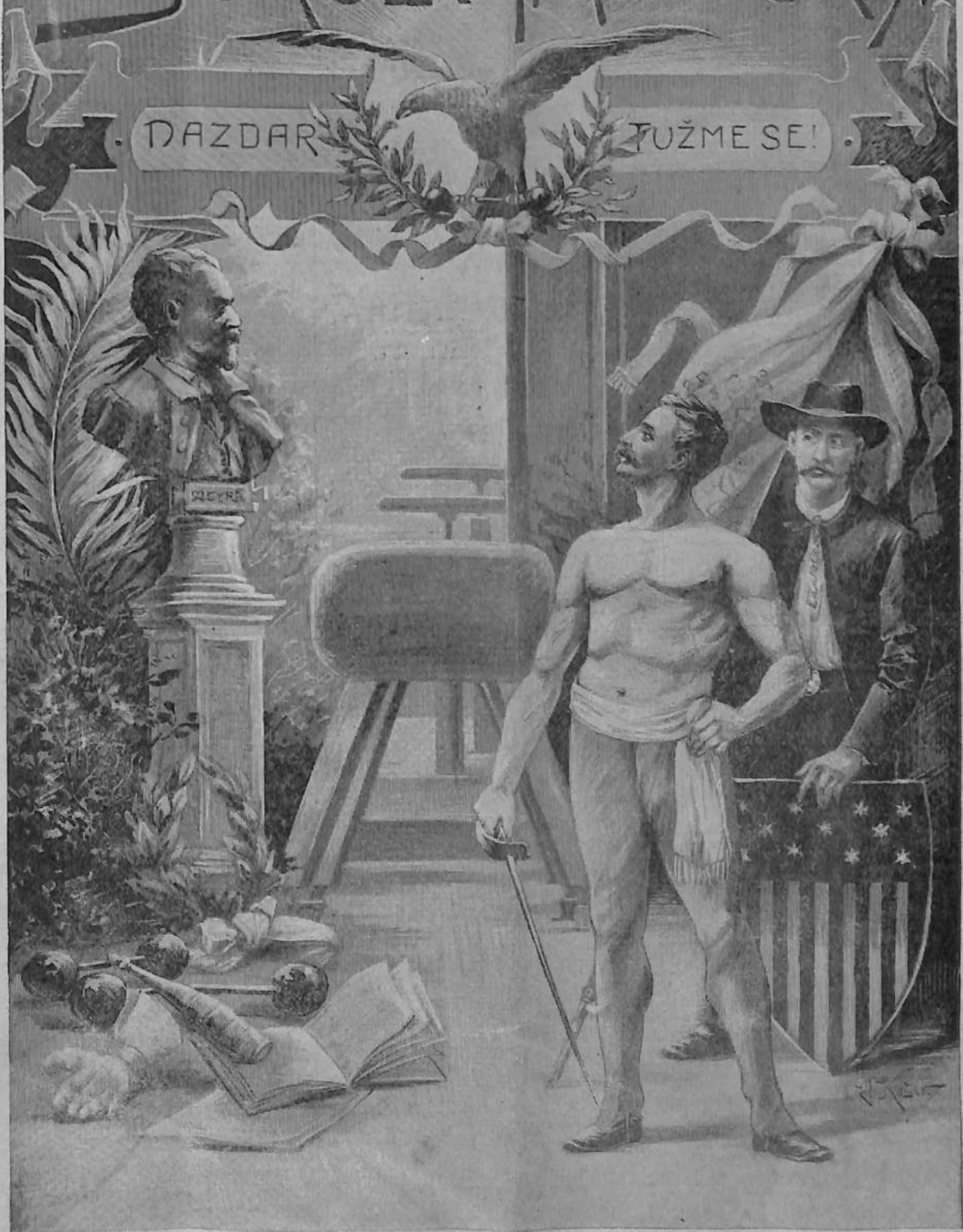

SOKOL AMERICKÝ.

DAZDAR

TUŽME SE!

Chicagský oznamovatel.

J. F. MALÝ,
FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným luncem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

~ SOKOL ~

FR. VAVŘÍČEK
— vyrabitel —

→ **dobrych doutníků,** *

588 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —

zubní lékař,
570 Blue Island Avenue,
ROH LOOMIS ULICE.

DOLEŽAL & HODECK,

ZAKÁZKOVÍ KREJČÍ,
204 záp. 12. ul.,
CHICAGO.

Hotovení ženských plášťů a kabátů věnuje se zvláštní pozornost.
TELEFON: Main .049.

PRAVÉ ČESKÉ HOŘKÉ VÍNO.

JOS. BERNARD & JAN LEGAT,
620 Blue Island Ave.

Mají vkusně zařízenou vinárnu. Hojně zásobený sklad vín všeho druhu, zdejších i importovaných.
K sokolským zábavám dodáváme vína výborná za ceny velmi mírné.

FRANT PEČIVAL,
veřejný notář

a pozemkový jed.

626 N. Rockwell St.

Obstarává přeplavní listky a pojišťuje proti ohni.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ
RANHOJIČ,
325 SO. LINCOLN ST.

Může býti zavolán z kterékoli lékárny v Chicagu:

— Telefon: West 229. —

V lékárně J. H. Xelovski-ho, roh Blue Island Ave. a Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

ZLATÉ SOKOLSKÉ ZNAKY.

Krásně červeně a bíle emailované, buď co knoflík neb s jehlicí, celý zlatý a velmi vkusný, nyní pouze za \$1.00 kus. Pozlacené za 60 centů kus. Objednávky z venkova vyřídí J. W. Wiša (člen Plz. Sokola). Potřebujete-li hodinky neb klenoty, vyplatí se Vám, pošlete-li si pro ceník největšího českého závodu zlatnického

W. J. WIŠA a SYN.

381 W. 18th St.,

Chicago, Ill.

New York.

1331 — 2. Avenue.

Práce notářské vykonáváme správně a levně. Vymáháme dědictví, podily a pohledávky ve staré vlasti. Poslední rok vymohli jsme statisíce zlatých ku spokojenosti našich klientů a bychom mohli věnovatí tomuto odboru našeho obchodu patřičné pozornosti, zřídili jsme v Praze odvětví, které řídí advokát J. U. Dr. A. Flusser, a máme přímé spojení s notáři a advokáty všech čelnějších českých měst. Přeplavní listky a směnarna.

Sokolské stejnokroje! Sokolský kroj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkoví krejčí,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

Anthony Kozel,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.

J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Pili jste již nové české pivo?
Jest řízné! lahodné! zdravé!

Okuste ho!

→* Jest vařené novým sládkem! *←

~ Pijte ho! ~

Na čepu u všech našich pp. hostinských.
S úctou

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —
684 — 706 BLUE ISLAND AVE.

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČIHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

SEVERŮV BALSÁM

— PRO —
PLICNÍ NEDUHY

jest nejlepší lék

proti kašlí, chrapotu, katarrhu hrtanu a průdušek, nastuzení, chřipce, zánětu, bolestem v krku, počátkům součotin a proti všem nemocím plic. Cena 50c. a 25c.

Na prodej ve všech lékárnách.

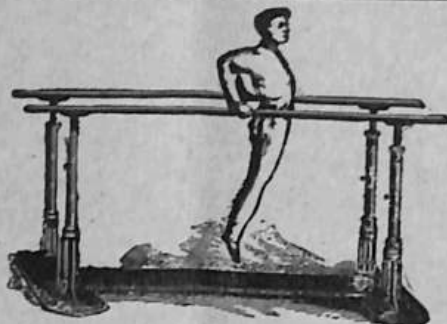
Proti zácpě berte
Severovy Pilulky pro játra

ZA 25c.

Bolesti hlavy,
 nervosnost, horkost, bolesti nervové jistě a rychle vyléčí

SEVEROVY PRÁŠKY
 proti bolestem hlavy a neuralgii.

ZA 25c.

JOHN GLOY,
 MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.

OFFICE,
 27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
 603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
 pro pány i dámy.

Cvičební stěevíce všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Sokol Frank Čuchna
 JEDNATEL

Čes. Am. Slov. Síně,
 592 záp. 18. ul., Chic.

Má výborné nápoje domácí i importované. — Znameníť ležák z prvního českého pivovaru. Pronajímá síň na plesy, zábavy a schůze za ceny mírné.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“ v New Yorku.

J. Nájemník,
 82-84 Fisk St., Chic.

— vyrábí výborné —

ŠUMICÍ NÁPOJE

i poslouží jimi vždy se vzornou správností a za mírné ceny.

Prodej ve
 velkém i v malém.

RUDOLF KAPSA,
 201-203 záp. 12. ul.
 (odbočka 598 Blue Isl. Ave., Chic.)

Velký sklad nábytku, kamen, zboží železářského a skleněného. Těž koberec, šicí stroje, plynové lustry.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.

Učitel kresby na Vyšší škole.

Úřadovna, 533 záp. 60. ul.

Odvětví v č. 588 z. 18. ul.

Chicago, Ill.

SHOLL,

Artistic Photographer,

MAKES THE BEST PICTURES.

We recommend it.

Studio, 525 So. Halsted St.,

bět. Maxwell & 14th Sts., Chicago.

We enlarge any old picture. Keep a large assortment of Frames and

Easels.

SEVERŮV
KRVEČISTITEL

odstraňuje nečisté látky z krve, léčí nemoci krevní, kožní vyrážky, boláky na nohou, vředy, svrab, unavenost, ospalost a jest zvláště výtečný lék pro jarní nemoci.

Cena \$1.00.

Na prodej ve všech lékárnách.

Nemoci ledvin a jater,

nezáživnost, trudnomyslnost, nepravidelnosti v močení, vodnatelnost, řezavku, močový kámen, zánět ledvin jistě vyléčí

SEVERŮV SILITEL

ledvin a jater.

ZA 51.25.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVII.

NEW YORK, 15. DUBNA 1895.

Číslo 4.

Předplatné pro členy na rok.....50c
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskař a výpravčí: F. Lier, 408 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 6. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

OBSAH.

Pokračujeme s duchem času! — Slovo o hře v karty. — Čtvrtá zábavná schůze T. J. S. Tyrš v Chicagu. — Sokolstvo a snahy sociální. — Cvičení pořadová, podává Jan Mendík, spol. cvič. N. J. S. — 5. zpráva cvičitelská. — Zpráva o běhu cvičitelském. — O našem veřejném vystoupení. — Pořizujeme letní cvičírny! — Sokol Americký. — Sokol Slávský. — Ze župy Východní. — Ze župy Západní. — Ze župy Střední. — Dopisy: Z Omahy, z Racine, z Linwood, z Clevelandu, z Newarku, ze St. Louis, z New Yorku, z Milwaukee. — Schůze výkonného výboru, zpráva účetní a různá oznámení.

Pokračujeme s duchem času!

Vše kolem nás, i my sami co jednotlivci, podleháme změnám. Co ještě včera bylo prospěšnou novotou, za krátko se odkládá k vůli jiné novotě prospěšnější. Ten, kdo stojí, nepokračuje, nýbrž kráčí zpět. Kdo by dnes sobě chtěl počínati, jak bylo zvykem před čtyřeceti, třiceti lety, bylo by jistě nápadno v naší společnosti.

Každý do jisté míry jest přímo nucen kráčet s duchem své doby. A co platí o jednotlivci v obecném životě, platí i o společnostech, ať již jakýchkoli, tedy i o společnostech sokolských. Chceme-li pokračovati ve sborech svých, tu nemůžeme zavřítí zraků svých a nevsímati si pokroku, jaký společnost lidská, jaký i národ náš učinil.

Za změněných poměrů dlužno podotknouti, že mnohé z toho, co bylo idealem při zakládání prvních sborů sokolských, pozbylo z části, neb úplně svého významu, i že nutně prostředky, kterými chceme k cíli žádoucímu dospěti, musí býti dnes poněkud jiné, nechceme-li dožítí se sklamaní.

Chceme v krátkosti přihlídnouti k poslání Sokolstva a k prostředkům, jimiž toto chce vyplniti a tu především chceme si všimnouti Sokolstva amerického, kteréž dosud ve všem se snažilo bráti se za Sokolstvem v Čechách co za svým vzorem, aniž by bylo dosud, jsouc v cizině, tedy v postavení nevýhodném, využítkovalo na druhé straně výhod, jimž se v této svobodné republice těší.

O věci sokolské psal Tyrš před 25 roky :

„Nemožno a netřeba, aby byl každý členem spolku pěveckého, průmyslného, neb vědeckého : věc sokolská však, jak ke všem stavům a vrstvám se obrací, znamená prozatím tolik, to tělesné a z části i mravní vychování a šlechtění všeho národa českoslovanského, odchovávání jeho k síle, statečnosti, ušlechtilosti a brannosti zvýšené, a musí tudíž hleděti k tomu, aby koncem veškerý lid

octnul se v okruhu jejím. Zde nemůže ohromná část pouhým obecnstvem zůstat, my nejsme jen k tomu, by jiní na nás se dívali a snahám našim přizvukovali, zde musí časem veškeré obecnstvo ne zmizet, ale střídavě z obvodu na závodistiště vstoupit a po jistá leta na něm se tužit, neboť cizí síla a cizí cvik, tušíme, nikomu tu nepomáhá, zdatnější úsilí části nepatrné nemůže změnití povšechný výsledek snažení a bojování obecného, a zlomek, který by zlomkem napořád zůstal, neměl by tudíž nikterak rozhodnou cenu pro život národní, neboť zde více, než kde jinde platí výrok jak hluboký, tak vznešený :

„Co všecken lid nezná, nikdo nezná;
co lid ještě nedoved, nikdo nedoved;
co lidem se nestalo, nikým se nestalo“.

Dnes po čtvrtstoletí od doby, kdy výše uvedená slova byla napsána a po 33 letech od založení prvního sboru sokolského posuďme, jaký pokrok věc sokolská učinila. Není dosud Sokolstvo malým zlomkem v národě? Kolik století bude k tomu třeba, půjde-li vše tak, jako posud, aby věc sokolská vzrostla, aby měla skutečně rozhodnou cenu pro život národní?

Kladla se dosud, a to právem, hlavní váha na to, by ve sborech sokolských především cvičení tělesná byla pěstována; leč jakého tu docílono výsledku? Kolik těch cvičicích i z toho zlomku sokolského v národě?

Není tu třeba vážně o tom přemýšleti, že vedle toho, co dosud za úkol sokolský jsme pokládali, totiž vychování tělesné, na jehož základě chtěli jsme docíliti i vychování mravního a tím šlechtění národa, — nutno přihlídnouti dříve k vychování mravnímu a ku šlechtění národa za tím účelem, aby snahy naše pochopil a pak práce naší činně se účastnil? Není tu na čase přemýšleti o tom, abychom dříve snažili se poučovati lid a připravovati jej k tomu, by zralým byl a uvědomělým, by v činné řady naše vstoupil?

Dosud snažili jsme se jiné pro věc naší získati a pak je vychovati; obraťme tento pochod, snažme se vychovati lid, abychom jej pro svou věc získali.

Bylo sic i v tomto směru působeno, ale v míře nedostatečné. K vydatnějšímu působení v tom směru bylo by třeba mnohem více upřímnosti a obětavosti sborů sokolských, než jaké dosud se jevily.

Věříme, že podobnými spisky, jako jsou Vaníčkovy „Epištoly sokolské“ mnoho dalo by se docíliti, však ještě více slovem hlásaným. Věc sokolskou nezevšeobecníme, nebudeme-li si počínati tak, jako si počínají různé sekty náboženské, však tu především musíme jistě věděti, čeho docíliti chceme.

A tu zdá se nám, že o tom dosud nejsme v jistotě. My v míře přílišné obrali jsme si za vzory staré Spartany a Atheňany, zapomínajíc, že žijeme v době a poměrech zcela jiných. Mnohé jsme přehnali v našich tělocvičnách. Vychovali jsme sice celou řadu závodníků, vychovali jsme též celou řadu mrzáků, kteří si přílišným cvičením a závoděním zdraví své úplně podkopali, avšak lid jsme činností svou nepronikli. Lid právem se hrozí a děsí těch cviků odvážných, které stále ještě na našich cvičišťích a závodistiích spatřuje. Pořádána jsou drahá cvičení veřejná, pořádány jsou nákladné výlety a drahé výpravy závodní do ciziny, co mělo by se užití každého hálere k poučení a povznesení lidu.

Na tomto místě chceme objasnit, co pod tím slovem „lid“ rozumíme. Nemáme tu na mysli jen jisté třídy lidí v národě, nýbrž lid veškerý, i ten nejhudší, i ten, jenž nejvíce jest uhněten přílišnou dřinou, bídou i nedostatkem všelikým. I tomu lidu a hlavně tomu lidu prospěti, musí býti úkolem Sokolstva.

Příznejme se, že s lidem tím posud opravdově počítáno nebylo. Jděte do sokolských sborů, prohlédněte si seznamy členstva ve většině z nich a přesvědčíte se, kolik z lidu toho jest ve sborech sokolských členy.

Jest to pěkné, hlásati rovnost a bratrství, hezky se často hesla taková pronášejí a též příjemně se v rozjařené společnosti poslouchají, však kde jich uskutečnění?

Dr. Lederer před nedávnem v „Sokolu“ nečasně projevil náhledy o tom bratrství, jak jim as většina i Sokolů rozumí a je praktikují. Mezi takové bratry ovšem sotva možno vstoupiti komu z nižších vrstev společnosti, jež jsou nejčtetnější, a cítiti se mezi nimi doma. Však i kdyby bratrství a rovnost opravdu sídlo své měly v sborech sokolských, zda bylo by možno do nich vstoupiti lidem, kteří při dřině, která den ode dne tělo jejich přepíná, sotva vydělají si tolik, aby sebe a rodinu svoji mohli uživiti.

Tu naskytne se otázka: „Chce Sokolstvo s lidem tím počítati, či nikoli?“ Tyrš jistě že měl na mysli celý národ, všecken lid pojatai v okruh sokolský.

Aby toho se docílilo, bylo by třeba mnohé věsti trochu jinak. Nesníží-li se sbory sokolské k lidu, sotva jej snižený a porobený tak, jak jest, pro sebe získají; toť holá nemožnost.

Kdyby první širitelé víry křesťanské byli tak žili, jako dnes žijí bohatí faráři, proboštové, kanovníci, biskupové a jiní hodnostáři křesťanští, sotva by toto bylo v lid proniklo. Kdyby Hus a jeho následovatelé byli tyli v hojnosti, sotva by byl Husitism pronikl náš lid.

Kdy zřizují se v sokolských sborech nákladné odbory jezdecké, sokolská věc sotva zevšední.

Zda právem tu nenamítne prostý člověk, že lépe by bylo peněz, které věnují se na drahou zábavu jezdeckou, užití k agitaci sokolské, k poučování lidu?

Poukazuje se často k tomu, jak prostě žili staří Spartané, již tak často Sokolstvu jsou za vzor kladení.

Kdo však žijí prostě z těch Sokolů, jinž prostředky peněžní dovolují přepych a nádheru? A jaké srdce mají mnozí z těch Sokolů, bohatých statky pozemskými? Milují lid, cítí s ním, třeba některý z nich zaujímá vynikající postavení v řadách sokolských?

Spravují se tací zásadami sokolskými, stýkajíc se se svými podřízenými? Jsou to, žel, bílé vrány mezi námi, kteří nejen po sokolsku se oblékají, ale též po sokolsku jednají. A tak sami mnozí z nás toho vinu nesou, že lid v upřímnost snah našich věřiti nechce.

Jak jinak dalo by se vysvětliti, že dnes i v Čechách zakládají se zvláštní sokolské sbory dělnické a v městech, kde již sborů sokolských stává, že založí se sbor sokolský, jenž za účel sobě obere soustřediti v členstvu svém osoby ze stavu řemeslnického a maloživnostnického.

Dělo by se tak, kdyby ryzí duch Tyršův byl v sokolských sborech uchován a kdyby ve sborech sokolských v čas kruhy rozhodující byly porozuměly tužbám lidu, jež novější doba zrodila?

Kam bychom byli dospěli, kdyby peníze, jež v tak mnohých sborech vyházeny byly na „elitní“ a jiné drahé zábavy, v nichž lid musil viděti jen marnivý přepych, se byly věnovaly k šíření idee sokolské mezi lidem?

(Pokračování.)

Slovo o hře v karty.

Vždy představujeme si, že Sokol jest trochu lepším, nežli obyčejným člověkem, jakých jde právě dvanáct do tuetu. Však při tom, žel, musíme doznati, že mnoho těch, kteří k sokolským sborům náleží a tím se do jisté míry oprávněně jmenem Sokol honosí, nikterak nad prostřednost lidskou nevynikají, ba někteří i mnohem níže stojí. Rádi bychom viděli, aby každý Sokol byl člověkem uvědomělým do té míry, aby nahlédl, že život jest příliš krátký a že nemožno nikomu, aby ničemnou hrou s dobrým svědomím čas ubíjel.

Nejsme proti hrám, kteréž k zábavě, neb obveselení myslí, neb k osvěžení těla slouží, však musíme zatratiti vše, co se neprávem hrou nazývá, co jen ku zhroupení a k otupení myslí i ku zkáze těla přispívá.

Příznáme se, že nic se nám tak nehnuší, jako hra v karty, zvláště pak, súčastní-li se této lidé mladí, kteří by prázdneho času svého měli užitečnějším způsobem využítkovati.

Musí-li se již vůbec v karty hrát, pak ponechme tu hloupou hru starým babám a dědkům, kteří život činný mají již za sebou a jichž mysl vrátila se v dětství. Však pro vše na světě neprzněte rukou svých dotknutím se karet, vy Sokolové mladí i muži dospělí.

Kdo ku kartám zasedne, ten dává si nepěkné vysvědčení chudoby ducha, aťsi kdokoli.

Jste-li unaveni prací, lehněte si a spěte raději, však nesáhněte po kartách.

Máte-li dlouhou chvíli a nevíte již, co byste dělali, mrzíte-li se sami na sebe, nesahejte po kartách abyste dlouhou chvíli zapudili; jděte raději se projít, ať již slunce svítí, neb prší, či blesky na oblacích se křížují, i bude Vám procházka taková prospěšnější, než ničemná hra v karty.

Věřu, že nemožno nám pochopiti, jak může mladík neb muž, jinak rádný, býti tak zpozdlým, že zasedne do hospodského kouře ke kartám a tam čas a zdraví zabíjí, místo, co by se mohl jinou ušlechtilou zábavou povyraziti.

Víme, že nepřeháníme, tvrdíme-li, že mnozí z našich Sokolů v karty hrají; jest to skutečnost nám dobře známá, však příliš smutná.

Ty časy již přestaly, kdy se mysli, že jen ten jest dobrým Sokolem, kdo hodně odvážná cvičení umí prováděti. Dnes ceníme hodnotu sokolskou jinak.

Jak nás to zabolí, kdy, jdouce do jisté síně sokolské, víme předem zcela jistě, že hned při otevření dveří uvidíme tam v hostinci Sokoly zabrané ve hru v karty. Vzpomínáme s trpkostí, jak v jiné sině sokolské, již dnes více není, bývalo každé neděle odpůldne jak by nabil Sokolů, kteří v mračnech kouře při kartách krásná nedělní odpůldne zabíjeli.

A jak bolí nás, když vzpomeneme si, že i mnohý z těch Sokolů, kteří mezi námi zvučné mají jméno, holdují ošklivé té neřesti, hře v karty.

Slušný člověk karet se netkne za žádné příležitosti.

Točte palcem kolem palce, oškrabujte, neb ořezávejte kousek dřeva, vyprávějte si o tom, jak jste kdy co hoši pro svou dobrotu k výprasku si pomohli, dělejte cokoli, co třeba byste nazvali pošetilým mařením času, ale nehrajte v karty; ty nehodí se pro muže, tím méně pak pro Sokoly.

Řekne snad někdo, že to s kartami mezi námi není tak zlé, abychom na to musili i v orgánu svém naříkati. Toho odkazujeme na to, co v tomto čísle píše Sokol Blatný a Sokol Martyny.

Bylo by žádoucí, abychom hru v karty na dobro z kruhů našich vymýtili. Ponižuje a zneuctívá každého!

Čtvrtá zábavná schůze T. J. Sokol Tyrš v Chicagu.

Říkává se: do třetice všeho dobrého; však o čtvrté zábavní schůzi T. J. Sokol Tyrš v Chicagu přesvědčili jsme se, že nutno dobrou věc po čtvrté zkusiti, má-li býti tím, čím býti má. Tři schůze zábavné pořádal zmíněný sbor a při každé z nich zdálo se, že něco chybi, že něco jest v nich nehotového, třeba že výsledek každé z těchto schůzí byl velmi potěšující a návštěva v nich neobyčejně četná. Schůze ty byly něčím novým i pořádacím, i těm, již co hosté se jich účastnili. Bylo třeba dobré té novotě několika pokusů, by stala se, čím státi se měla, poučením a zábavou zároveň.

Při prvních třech schůzích tu a tam něco vázlo, jako na novém stroji sic pečlivě sestaveném, ale ještě neochozeném. Za to schůze čtvrtá, pořádaná dne 3. t. m., byla takovou, jakou jen lze si přát.

Schůze ta zahájena o půl třetí hodiny odpoledne v Čes. Slov. Am. sině, kde T. J. Sokol Tyrš cvičí, starostou V. B. Dibelkou, jenž uvítal přečetné hosty. Na to po přednesení ouvertury kapelou Sok. Kostky přečten Dr. K. Štulíkem, jenž ustanoven posuzovatelem schůze, posudek o schůzi minulý. Posudek ten zněl:

„Úsudek o třetí zábavné schůzi Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu, odbyvané dne 3. února roku 1895:

Dlouho již tomu, co Těl. Jed. Tyrš pracuje tiše, ale vytrvale ve prospěch nás všech, a jedinou odměnou za tu práci jest jí vědomí, že nepracuje nadarmo, jak nejlépe dokazuje dnešní den.

Avšak podnes velká část lidu nevalně jasný pojem má o tužbách našich, třeba jinak vroucími sympatiemi

provázela naši věc. Dostí již učiněno bylo pro rozšíření myšlenky sokolské, slovem i skutkem pracováno bylo k cíli tomu, avšak dosud nebylo nám zcela porozuměno, až dosud mnoho lidu neproniklo k jádru myšlenky sokolské.

Takovéto zábavné schůze jsou zdroj, ze kterého se můžeme navzájem vzdělávati a učiti. Láska k vlasti, se kterou jeden ke druhému lne, jest půda posvátná, na níž cvičení ducha i těla ve starém i novém věku vzrostla a prospívala a přece za marnivou hru v srdcích pustých považována byla.

Kéž slova tato vyplní své poslání a v řady Sokolstva přivedou i ty, kteří mimo ně stojí z důvodů jakýchkoliv.

Velký, krásný a vznešený jest ideální úkol Sokolstva v životě národním. Jen mužně a svorně v před! — toť heslo předků našich, kteří v úpolu světovém vítězně obstáli. Učme se sloužiti národu svému, toť nejkrásnější, nejvyšší posvěcení snah našich.

Třetí zábavná schůze Těl. Jed. Sokol Tyrš zahájena byla v neděli dne 3. února ve dvě hodiny odpoledne starostou V. B. Dibelkou, který případnou řečí obecnost uvítal. Sokol A. J. Švestka zvolen posuzovatelem, načež přečetl úsudek o poslední zábavné schůzi. Na to vystoupil první řečník Dr. Kar. Štulík, jenž promluvil o tom, na jakých základech Sokolstvo založeno bylo, a jak naň hledíme nyní. Řeč ta odměněna byla bouří potlesku. Na to přednesl p. Kunt veselou deklamaci „Odmítnutý milenec“ a slečna Johanna Pekárková solový výstup „Vdát či nevdát“. Oba tyto kusy jsou velice žertovné a jelikož dobře provedeny byly, obecnostu velice se líbily, začež oba přednášející potleskem odměněni byli. Sokol Jan Dibelka řečnil o výchově naší mládeže, kteréž hned z mládí vštěpovati mají rodiče počestnost a lásku k lidstvu. Řeč jeho byla též odměněna potleskem. V této schůzi opět měli vystoupiti někteří Sokolové, kteří však se nedostavili. Bratři, vzpomeňme na slova Tyršova: „Neschovej se do samoty, abys naříkal a blouznil, jako mnozí začátečníci činí po první porážce, nýbrž odvázně pusťme se do práce a přemozme vše protiventství nám kladené. Učme se sloužiti národu svému, jest to nejkrásnější, nejvyšší posvěcení našich snah“.

Proto, Sokolové, mužně v před,
krok nikdy zpět!

Cesty mohou býti rozličné,
jenom vůli mějme všichni rovnou!

Po přednáškách zahrála hudba Sokola Kostky několik písní, při kterýchž se obecnost tancem pobavilo, čímž schůze ukončena byla. Na zdar!

A. J. Švestka.

Po té následovala řeč Sokola A. J. Švestky, jenž si za úlohu obral promluvit o životě Dra. Tyrše a jeho působení. Řečník pravil na počátku své řeči, že po prvé vystupuje před tak četnou společností, avšak přece řeč jeho byla velmi pěkná, dobře přemyslená a náležitě přednesena, lépe zajisté, než přednesl by ji mnohý, jenž za to má, že jest řečníkem.

Sokol Josef Janda přednesl pak žertovnou báseň: „V čem by měl být zkoušen ženich a v čem nevěsta“.

Sokol Fr. A. Dítě promluvil o dějinách českých až po Sámu, i přirovnal velmi trefně poměry oné doby s poměry nynějšími, i přešel pak na věc sokolskou a snahy

její. Dobře tu uvedl, že není dobře zakládati zvláštní katolické sbory sokolské a zvláštní sokolské sbory dělnické, což svědčí jen o chybném pochopení věci sokolské.

Sokol V. B. Dibelka obral si za předmět své řeči slova Tyršova: „Myslíme, že to, když povždy na vědomí sobě udržíme, že možná pokračovat a zdokonalovat, že vše, co konáno, též jinak a snad líp se díti mohlo“.

Myšlenka jednoduchá a přece ne všem povždy na mysli tanoucí. Vždyť stěží který stav skutečný jest v té míře výborný, aby zlepšení v něm naprosto nemožným bylo. Není-li tedy v kterékoli věci postupu k lepšímu, tož celkem soudit sluší, že sotva assvrchovaná dokonalost její způsobila vážnutí, než spíše jistá necuost lidská, jež každému pokroku i v životě veřejném je úhlavní závadou a překážkou a necuost ta se jmenuje „spokojenost“.

V řeči své uvedl Sokol Dibelka zajímavé příklady o tom, jak spokojenost vadí nám v tom, abychom stávali se lepšími, abychom přispěli k pokroku lidstva.

Mezi jednotlivými řečmi kapela Sok. Kostky velmi pěkně přednášela krásné skladby a zahrála i na rozhodnou po ukončení schůze.

Průběh této čtvrté schůze T. J. Sokol Tyrš mile nás překvapil. Tak, jakou tato schůze byla, měly by býti všechny zábavné schůze, jež sbory sokolskými budou pořádány.

Program připraven byl pečlivě, a všichni, kdož účinkovati měli, ochotně se dostavili a výborně úkolu svému dostáli.

Schůzemi takovými vzděláváme nejen své členstvo, ale zároveň získáváme sobě přátel v obecnstvu. Toto také ochotně jde snahám našim vstříc, jak viděti z předešlých návštěv zábavných schůzí T. J. S. Tyrše.

Škoda, že také ostatní sbory nenásledují dobrý příklad jmenovaného sboru. Jistě, že by po překonání prvých překážek dodělaly se téhož potěšitelného výsledku, jako zmíněný sbor.

Příští pátá zábavná schůze T. J. S. Tyrše bude dne 17. t. m.

Sokolstvo a snahy sociální.

Žijeme ve století, jemuž příznačné rysy vštěpují snahy sociální. Pouhá protiva mezi chudým a bohatým netvoří ještě podklad pro povstání socialismu, ba ani tehdy ještě ne, když protiva mezi těmito dvěma vrstvami lidí ostře vstoupí před zraky obyvatelstva: nýbrž o socialismu dá se správně mluvit teprve tehdy, až jistá vrstva obyvatelstva přijde k poznání, že za stávajících právních a hospodářských řádů nemůže za obyčejných okolností nikdy domoci se postavení rozhodně skvělejšího než aspoň trvale lepšího, než k jakému se narodila. I tu jest zcela přirozeno, že tato k doživotní odvislosti a hospodářské nesamostatnosti osudem určená vrstva obyvatelstva činí za svůj los zodpovědnými stávající právní a hospodářské řády, a směřuje pak veškeré úsilí její nutně k tomu, aby tyto řády byly odstraněny a jinými nahrazeny. Pokud tyto snahy za podklad berou platné zákony a nynější hospodářský pořádek a v rámci platných řádů vydobytí hledí sobě a potomkům svým lepší úděl, než jaký nyní jim připadl, tu snahy ty jsou úplně dovo-

lené a naprosto liší se od snah anarchistických, jež násilím nynější právní a hospodářský pořádek zničiti zamýšlejí.

Snahy sociální pak uvedly v život sdružování a spolčování se stejnorodých ve velkolepé míře, an leží na bíledni, že snaha jednotlivce osamocená nic by nesvedla, a že jen práce zorganizovaná může s úspěchem vésti k cíli. I vynikly pak v životě sociálním jednotlivá sdružení, z nichž jmenovitě r. 1864. od Karla Marxe, vůdce to německých socialistův a původu židovského založená jednota dělnictva, zvaná „Internacionála“ obecně jest známa.

Ačkoli jednoty sokolské jako takové nikdy neměly a ovšem ani nikdy míti nemohou bezprostřední účasti v ruchu sociálním, tož přece s druhé strany musí se počítati se skutečností, že přemnoho bratří z našich řad pochází z třídy dělnické a drobného řemeslnictva, ve kterýchž vrstvách otázka sociální pilně se přetřásá a v nichž i nejvíce pracovníků nalézá.

A tu potřebí jest v čas obrátiti pozornost k těmto směrům, aby snad do Sokolstva nedostaly se pozvolna snahy, jež samy sebou mohou míti nejsvětější oprávněnost, které však s pojmem Sokolstva a s celým našim snažením sokolským stály by v příkrém odporu.

Jako konečný cíl, k němuž Sokolstvo české dopínati se má, tanulo Tyršovi na mysli zvýšiti brannost celého národa, aby každý Čech v každé době schopen byl povstati k obraně svatých práv vlasti. K tomu cíli vychovati hleděl v celém národě junáky a muže plecí mohutných a paží ocelových, avšak při tom povahy mravné. A vše to směřovati mělo k obraně a zachování svéráznosti a samobytnosti národní — české. S tím však v příkrém odporu stojí snahy internacionály: tato pracuje jedině o domožení se lepšího hmotného postavení dělnictva a snaží se k tomu cíli domoci se pro dělnictvo též větších práv politických, an s větší mocí politickou spíše dojíti doufá svých cílův: avšak příkře se staví proti veškerým snahám národním.

Tuto svou protinárodní tendenci zakrývá internacionála pláštíkem mezinárodnosti, avšak uváží-li se, že internacionála vznikla v Němcích, a že ve skutečnosti jest internacionála německou, pak jeví se toto její úlisné prohlašování mezinárodnosti vůči živlu původu českého býti pouhou snahou germanisační a směřující pouze k sesílení živlu německého dělnictvem českým.

I měl jsem sám příležitost pozorovati, že bratři, kteří byli členy různých sdružení sociálních s příděchem internacionálním, i v našich řadách projevovali národní lhostejnost a chabost Čecha a tím více Sokola nedůstojnou; a nebyly to pouze ojedinělé případy, nýbrž jevila příznaky této vážné choroby celá jedna jednota, skládající se téměř výlučně z továrního dělnictva.

A tu, myslím, nebylo by nevďěčnou úlohou poukázati někdy za zimních večerů v bratrském kroužku na jednotlivé úkazy a proudy v přítomném veřejném životě se vyskytující, ač bez vešší přichutě socialistické nebo politické, avšak vždy pevně státi na tom, že — ač hmotné a politické snahy jednotlivců mohou býti sebe různější — Sokolstvu jako celku vždy neposkrvněn musí býti uchován charakter národní.

Leč pouhá slova tu nepomohou, nýbrž jednoty musí též plnití program sokolský, jenž obsažen jest v krátkém hesle: „Rovnost, volnost, bratrství!“

Jsme prý jednotami bratrskými, demokratickými! Avšak v čem jeví se mnohdy to demokratické bratrství? Snad v tom, že o valné schůzi, při výletě v kroji a při cvičení v tělocvičně říkají si členové: „Ty, bratře!“? To věru daleko vzdálili bychom se od mety, již postavil nám Tyrš. Jen tehdy, když veškerí členové v jednotách sdružení budou považovati za prostou povinnost, aby i mimo sokolský život spolkový jeden druhému účinně pomáhal, aby mocnější a výše postavení všude v životě veřejném, v obchodu, při udělování míst a poskytování pomoci přednost dávali bratrům, a aby vzdělanější a starší poučovali a vzdělávali nezkušenější a mladší: nabudou jednoty vnitřního, pevného pojítka, a pak vycházeti budou z jednot mužů povahy ryzí a mravné, i v úporném boji existenčním věřící a jdoucí za ideály.

Na zdar! Dr. V. Kaplan v „Sokole“ pražs.

Odpověď br. Ant. Teplého ze Žižkova: V druhém čísle tohoto listu ocitl se článek pod názvem „Sokolstvo a snahy sociální“, jenž měl sice dobrý úmysl, uchovati naše jednoty celé a neporušené, avšak mnohá ze slov, jež v něm užita byla, nebyla buďto vhodná, aneb některá z nich dokonce pravdivá.

Dle mého náhledu neposlouží se naši věci dobře, používá-li se k obhajování a ochraně její takových tvrzení, jež nijak před soudným člověkem neobstojí.

Pravdu má br. Kaplan, když tvrdí, že přemnoho členů jednot našich pochází z řad dělnictva a drobného řemeslnictva, ve kterých se otázka sociální přetřásá nejvíce a kde také nejvíce přívrženců nalézá. Rovněž jest pravdou, že mnoho těchto dělníků náleží mimo do našich jednot, též jak jim povinnost a potřeba káže, do svých odborných dělnických organizací, jež neustále čím dále tím více nuceny jsou poměry hospodářskými přibírat na se sociálně-demokratický charakter a mezinárodně se spojovati, chtěli uchovati neb vybojovati svým členům lidskou existenci. Vždyť mnohý Sokol jako zaměstnavatel není tak humaním k svému dělnictvu, jak by dle idey sokolské býti měl. Toto uzná zajisté každý soudný našinec.

Vzhledem k této mezinárodnosti dopustil se br. dr. Kaplan některých nesprávných tvrzení. Tak na příklad tvrdí, že internacionála jest německou, a má za účel germanisovati české dělnictvo; kdyby pisatel nebyl akademicky vzdělaným člověkem, mohlo by se mu to promínuti, leč od něho co od takového možno žádati, aby nenechal se unésti onou běžnou oblíbenou frází, pro niž nestává nikde prážádných věcných důvodů. K vůli objasnění podotýkám, že internacionála vznikla ne v Německu, alebrž ve Francii, kde Sokolstvo české již tolik vavřínů sobě dobylo, a odtud přenesena byla do Německa, kde nalezla miliony přívrženců, rozšířivši se pak, zejména v letech posledních, po všech kulturních státech Evropy. Že by měla účel germanisační není rovněž pravdou, a kdyby br. pisatel pohlédl do tak zvaného „uzavřeného

území“, uzřel by tam socialistické spolky, sestávající z Čechů i Němců, již svorně mezi sebou obcují, nemajíce zapotřebí žádných punktací a vyrovnání. Jednací řeč spolků těchto jest česká i německá, knihovna taktéž a rovněž tak časopisy. Schůze dělnické pořádány jsou taktéž společně, řeči německé střídají se s českými beze všeho odporu. Zkrátka při nestranném posouzení není internacionála odnárodňovací, nýbrž ona vytkla si za přední úkol svůj odstranit národní předsudky a neshody a to zdá se mnohým, ba většině bratrů našich nevlastenectvím. Kdyby br. Kaplan četl severočeské německonacionální plátky, které německému dělnictvu vyčítají nevlastenectví proto, že prý se buntují s dělníky českými, zajisté by užasl a ještě více by se divil odpovědům, jež dávají na útoky ty německé socialistické časopisy. Stane-li se kdes něco, co se s internacionálou nesrovnává, není tím vinna snad nějaká vášnivost národní, ale náležité nepochopení oné zásady, což ale se stoupajícím vývinem této za nedlouho bude odstraněno. Když svého času podal Bismark v německém říšském sněmu pověstnou svou germanisační předlohu proti Polákům, tu hlasovali samojediní sociálně-demokratičtí poslanci proti ní, ne dbajíce císařského poselství a pokřikování ostatních poslanců, kteří vyčítají jim nevlastenectví. Charakteristické jest, že sociálním demokratům ve všech zemích vyčítá majetná třída nevlastenectví. Jakým však právem?

Protož jest mým náhledem, vzdor tomu, že nikterak nechci v úplné shodě s br. Kaplanem, aby nauka sociálně-demokratická zavlečena byla do našich jednot sokolských, že není radno o nějaké ideji, zejména o ideji internacionalismu socialistického, psáti neb tvrditi nepravdivé věci, poněvadž dlužno uvážiti, že idea ona má budoucnost; jak pilnému pozorovateli jest povědomo, rozširuje se učení ono ve všech národních kulturních a pouze nevědomí aneb bohatí příslušníci jich, vyhlašují je za nějakou vlastizradu.

Br. Kaplan podotýká také mezi jiným, že následkem vlivů socialistických celá jedna jednota stala se národně vlašnou, což ovšem není pro nás pranic potěšitelného, musíme ale k tomu podotknouti, že k národní vlašnosti přispívají nemálo bohatí členové jednot sokolských, kteří by vzhledem k svému postavení a hospodářské neodvislosti mohli býti ve všem všudy národně nejnaštěnější.

Mnoho též lidí nalezá se mezinámi, kteří na chudšího člena pohlížejí přes rameno, neradi se s ním mimo cvičebnu stýkajíce. Něco podobného pohnulo na příklad dělníky v Německu a také v některých německých městech k tomu, že vystoupili z turnérských spolků a založili sobě vlastní tělocvičné spolky dělnické. A aby se tak u nás nestalo podobně, musí zavládnouti v jednotách našich opravdové bratrství, jež by platilo nejen pro tělocvičnu, ale i pro veřejnost, neboť velice zhoubně na myslence sokolské hlodá pánovitost zámožných členů jednot oproti chudým členům. Zajisté že v každé jednotě není o podobné případy nouze a aby se co nejrychleji odstranily a naše myšlenka sokolská zaleskla se opět v bývalé nádheře, jest nanejvýše nutno, a volám k té opravné činnosti hrámavé „Na zdar!“

Cvičení pořadová.

Podává Jan Mendík, spol. cvičitel N. J. S.
(Pokračování.)

D. Cvičení čety.

1. na místě.

Četa jest souřadí, ze dvou členů sestávající. Základní postavení čety jest šik původní. Člen, který v původním šiku v předu stojí, jest a zůstává, i kdyby po celém obratu v zadu se nalézal, členem prvním. Čep, který v původním šiku za prvním stál, jest člen druhý. Pravé a levé křídlo a střed jako u členu. Vzdálenost druhého členu od prvního obnáší tři a čtvrt střevice angl. a měří se od paty k patě.

Šik se utvoří ze řadu. Na povel: nastoupit — v řad! nastoupí cvičenci, jak u členu popsáno. Odpočítají se od pravého křídla k levému na první a druhé. Na povel: v šik srazit, druží — v zad! odstoupí druží do zadu a všichni sestoupí se úkroky ku pravému krajníku, který jediné zůstane státi. Každý druhý, jakmile došel, odstoupí ihned na vzdálenost členu.

Do řadu zpátky se přejde na povel: v řad ustoupit, druží — v před! Všichni od pravého krajníka, jenž zůstane na místě, ustupují na levo a druží, jakmile nabyli místa, staví se v před do jednoho řadu.

Zřízení šiku děje se na povel: na pravo (l) zřidit — šik! První člen se na povel ten zřídí, jak u členu popsáno, druhý člen se náležitě kryje a staví se na vzdálenost členu. Po docílení zřízení velí se: přímo — hleď!

První a druhý, kteří v šiku se za sebou kryjí, jmenují se spolníky a tvoří dohromady jeden spol. Četa čítá nejméně 6 spolů. Spoly se v šiku odpočítají na pravé a levé.

Na povel: rozchod! opustí každý své místo. Na povel: nastoupit — v šik! postaví se střed šiku na tři kroky za cvičitele a náležitě se kryje. Podle středu seřadí se ostatní. Větší na pravo, menší na levo, druhý člen za prvním.

Útvary čety jsou:

čelné: šik původní, první člen v předu, pravé křídlo na pravo a šik obrácený, druhý člen v předu, pravé křídlo na levo.

Bočné: dvojstup na pravo (l) utvořený, pravé (l) křídlo v předu a čtyrstup na pravo (l) utvořený, pravé (l) křídlo v předu.

Čelné změny čelných útvarů.

Ze šiku původního do šiku obráceného na povel: čelem — v zad!

Ze šiku obráceného do šiku původního na povel: čelem — v před!

Ze šiku původního do šiku původního v opačném směru na povel: šik změnit, v pravo — v bok! pochod! Pochod se vykonává při tomto cvičení protichodem v levo. Levý krajník z pravého členu zůstane neobrácen na místě, až pravý krajník k němu přijde a proti němu se obrátí, načež teprv na svoje místo odejde a náležitě se postaví. Při vykročení dvojstupu přimkne se již při druhém kroku druhý člen k prvnímu. Jak první spol dojde, zastaví se oba spolníci současně, obrátí v levo a druhý odstoupne na vzdálenost členu. Taktéž všechny ostatní spoly, vždy jeden po druhém na svém místě.

Bočné změny čelných útvarů.

Ze šiku v dvojstup na povel: v dvojstup v pravo (l) — v bok! Při této přeměně obrací se každý cvičenec, jako jednotlivec.

Ze šiku v čtyrstup na povel: v čtyrstup v pravo (l) — v bok! Pravý a levý spolník v každém členu tu cvičí jako pravý a levý dvojenec při obrazech dvojic. Změny tyto vykonáváme ze šiku původního i obráceného. Obrácený šik jest rušen nejen v členech, ale i dvojicích; první člen jest v zadu a pravý dvojenec na levo.

Čelné změny bočných útvarů.

Z dvojstupu v čtyrstup na povel: v čtyrstup — v před! vykoná se podobně, jako při členu ze zástupu v dvojstup. Z dvojstupu na pravo utvořeného přikročí levou nohou k levé straně pravých. Z dvojstupu na levo utvořeného přikročí praví pravou nohou ku pravé straně levých.

Ze čtyrstupu v dvojstup na povel: v dvojstup — v zad! Toto jest docela opačným cvičením přeměny dvojstupu v čtyrstup.

Ze čtyrstupu na pravo utvořeného levi odstoupnou pravou nohou do zadu za pravé a z jiných čtyrstupů docela důsledně.

Z dvojstupu v šik na povel: čelně v šik, na levo (pr) — v přič! pochod! Změna podobná, jako u členu při změně zástupu čelně v řad. Zadní člen však u křídla, které setrvává na místě, pohybuje se úkroky, aby se dostal do patřičného zákrytu.

Ze čtyrstupu v šik na týž povel jako z dvojstupu: čelně v šik, na levo (pr) — v přič! pochod! Pravý a levý spolník v jednom členu pohybují se jako jeden celek, najednou se obrací a stejně se zastaví.

Jinak jest změna tato oně z dvojstupu docela obdobná.

Čelnou změnu bočných útvarů docílíme též povel: čelem — v zad!

Bočné změny bočných útvarů.

Z dvojstupu v šik na povel v šik v levo (pr) čelem! Z dvojstupu po zastaveném pochodu velí se: v šik srazit, v levo (pr) čelem! Na ten povel se přední spol ihned obrátí a zadní spolník odstoupne na vzdálenost členu; ostatní vykročí a vždycky, jak dva spolníci dojdou, současně se zastaví a obrátí, načež zadní ihned odstoupne.

Ze čtyrstupu v šik na povel: v šik v levo (pr) čelem! Provádí se týmž způsobem, jako přeměna šiku v čtyrstup.

Změny směru zatáčením provádíme pouze při šiku. Vykoná se tím způsobem jako při členu. Zadní člen se však vždycky náležitě kryje. Povel: v pravo (l) zatočit pochod! (akrok před zaujatím nového směru) stát!

Zpříčením měníme u čety směr při všech její útvarůch na týž povel, jakým velí se čtvrtobraty: na pravo (l) — v přič! z pět čelem! (v bok).

2. z místa

cvičíme změny směru na týž povel, jako na místě: v pravo (l) zatočit, pochod! a při docílení žádoucího směru: přímo — směr! Šik zatáčí stejným způsobem, jako na místě; dvojstupy a čtyrstupy každý zvlášť, na způsob členu, na témž místě, jako přední.

Rozličné rychlosti pohybu z místa cvičí se stejně, jako při jednotlivci.

3. v pochodu.

Čelné změny čelných útvarů.

Ze šiku původního do šiku obráceného na povel: čelem — v zad! Povel se vydá na levou nohu, obrat se vykoná na pravé špičce. Šik obrácený se řídí pravidlem podle pravého krajníka druhého členu.

Ze šiku obráceného do šiku původního na povel: čelem — v před! vykoná se jako předešlé. Šik původní se řídí obyčejně podle pravého krajníka prvního členu.

Bočné změny čelných útvarů.

Ze šiku v dvojstup na povel: v dvojstup v pravo (l) — v bok! Každý se obrátí jako jednotlivce. Přední jdou po obratu plným krokem, zadní též ihned, jakmile nabyli místa. Na druhý krok přimkne se druhý člen k prvnímu tak blízko, aby lokty zlehka se dotýkali. Směr má krajník prvního členu, který jest v předu.

Ze šiku v čtyrstup na povel: v čtyrstup v pravo (l) — v bok! Kdo jsou na vnitřní straně obratu, vykonají bezprostředně před a po obratu krok zkrácený, kdo jsou na vnější straně obratu, vykonají tento při plném kroku. Směr má krajník cvičenec z prvního členu v předním čtyrstupu. Pravidlo, že pravý a levý spolník v jednom členu cvičí jako jedna dvojice, platí zde také, jakož i při všech přeměnách ze šiku v čtyrstup a opačně.

Čelné změny bočných útvarů.

Z dvojstupu v čtyrstup na povel: v čtyrstup — v před! Přední ihned zkrátí krok. Přeměna ta se vykoná způsobem, který je popsán u přeměny zástupu v dvojstup při cvičení členu v pochodu a u přeměny dvojstupu v čtyrstup při cvičení čety na místě. Po vykonané přeměně velí se: plný — krok!

Ze čtyrstupu v dvojstup na povel: v dvojstup — v zad! Cvičení docela obdobné předešlému. Přední jdou pořád plným krokem.

Z dvojestupu v šik na povel: čelně v šik, na levo (pr) — v p ř í ě ! Přední ihned zkrátí krok, přeměna se vykoná způsobem popsaným blíže u přeměny zástupu čelně v řad při cvičení členu v pochodu a u přeměny dvojestupu v šik při cvičení čety na místě. Po vykonané přeměně velí se: p l n ý — k r o k !

Ze čtyrstupu v šik na týž povel, jako z dvojestupu: čelně v šik, na levo (pr) — v p ř í ě ! Přední ihned zkrátí krok. Pravý a levý spolník v jednom členu pohybují se jako jeden celek, stejně se obrátí a najednou zkrátí krok. Po vykonané přeměně velí se: p l n ý — k r o k !

Čelnou změnu bočných útvarů docílíme také povel: č e l e m v z a d !

Bočné změny bočných útvarů.

Z dvojestupu v šik na povel: v šik srazit, v levo (pr) č e — l e m ! p o c h o d e m p o — c h o d ! Na první povel se přední spol stejně zastaví, stejně obrátí a zadní spolník odstoupne na vzdálenost členu. Další spoly vždy, jak dojdou, současně se zastaví a obrátí, načež zadní ihned odstoupne. Když se přeměna dokonává, vydá velitel další návěstí a hned, jak jest provedena, druhý povel.

Ze čtyrstupu v šik na povel: v šik v levo (pr) č e — l e m ! Vykoná se obdobně jako přeměna ze šiku v čtyrstup.

Změny směru zatáčením při šiku na povel: v p r a v o (l) z a t o č i t z a — t o č ! p ř i m ý — s m ě r ! Zatáčení se vykoná jako na místě a z místa.

Zatáčením při bočných útvarcích na týž povel: v p r a v o (l) z a t o č i t z a — t o č ! p ř i m ý — s m ě r ! Popsáno u cvičení z místa.

Zpříčením při čelných i bočných útvarcích na povel: n a p r a v o (l) — v p ř í ě ! nebo z p ě t č e — l e m (v b o k) ! Při pochodech příčných drží se zřízení dle cvičence, který je v předu. Všichni jdou stejným směrem, pravé (l) rameno zadního je zrovna za levým (pr) ramenem popředního.

Když se z příčného pochodu obrátíme zpět čelem, neb v bok, tož musí četa míti ten směr, jako před zpříčením a náležitě zřízeni.

Změny rychlosti pohybu cvičí se při četě tytéž, jako při jednotlivcích, avšak ne v tom rozsahu.

E. Cvičení sboru.

1. na místě.

Základní postavení sboru tvoří 4 čety v jednom šiku podle sebe. (Pravidlem; výminkou také tři čety, nejméně po 6 spolech.) Čety jsou označeny řadovými číslovkami: první, druhá, třetí, čtvrtá řadí se v tom pořadí od pravého křídla k levému.

Ku rozčlankování sboru určí náčelník 4 cvičitele za četaře a velí cvičencům nastoupit v šik. Na to určí jednoho cvičitele, aby rozdělil čety. Ten přejde šik od pravého křídla k levému, odpočítá spoly na pravé a levé a v duchu si je spočítá. Počet ten rozdělí na 4 díly, aby zjistil, kolik spolů bude míti jedna četa. (Není-li počet spolů čtyřmi dělitelný, tedy jsou čety nestejně; v tom případě se přední čety odpočítají silnější.) Nyní jde četař a počítá od pravého křídla k levému spoly první čety. Odpočítav je, předpaží vpravo směrem mezi levého krajníka první a pravého krajníka druhé čety, v levo upaží a zvolá hlasitě: p r v n í č e t a ! Počítá dále spoly druhé čety a označí stejně tuto a t. d.

Po tomto rozdělení přidělí náčelník četařům čety, příkladně: první četu br. Křížek, druhou četu br. Řehoř, a t. d. Četaři jdou před své čety a nějakým povel, kterému předešlou návěstí: první četa, druhá četa a t. d. přesvědčí se, zda cvičenci si pamatují rozdělení a se svou četou se obeznámí. Zapamatují si hlavně krajníky a střed. Nesmí se však při tom dlouho zdržovati. Středem své čety projdou za šik a postaví se za ni na jeden krok.

Šik se řídí z pravidla podle krajníka čety na pravém křídle.

Při sboru jest též trubač, který na pokyn vůdce sboru zatroubí krátký pochod na 16 kroků, což jest mnohdy třeba v pochodu po vykonané přeměně k udržení stejného kroku. Cvičí na jeden krok za (před) levým křídlem druhého členu druhé čety, dokud tato jest v šiku. Je-li však ve dvojestupu, nebo čtyrstupu, tedy těsně podle levého křídla při druhém členu.

Vůdce sboru není na své místo vázán. Velí tak hlasitě, aby ode všech byl slyšen. Při přeměnách různodobých velí též četaři a sice tak hlasitě, aby každý cvičenec svého četaře dobře slyšel.

Cvičení sboru [nejlépe jest prováděti venku v přírodě na ploše dosti rozsáhlé.

Když jest sbor rozčlankován, může se velet: r o z c h o d ! Ku nastoupení sboru do šiku stavi se vůdce sboru na 6 kroků před místo, kde chce míti střed šiku, čelem proti tomuto a velí: n a s t o u p i t — v š i k ! Četaři se ihned stavi čelem proti vůdci sboru do jedné přímé čáry na 3 kroky od vůdce vzdáleně, na tři kroky před místa, kam dle jich odhadnutí přijdou středy jejich čet. Střed šiku se stavi před vůdce sboru na 6 kroků, druhá a první četa se řadí od středu na pravo, třetí a čtvrtá na levo.

Nastoupení sboru vykonává se také do p r o u d u na povel: n a s t o u p i t — v p r o u d ! Četař první čety se postaví na 3 kroky před vůdce sboru, za četaře první čety, na 6 kroků četař druhé čety, na 6 kroků za tohoto četař třetí čety a podobně čtvrtý.

Čety řadí se podle svých četařů, středy na tři kroky za své četaře, pravá křídla od středu na pravo, levá na levo.

Má-li proud býti v jiném rozstupu, velí vůdce: n a s t o u p i t v p r o u d n a x k r o k ů !

Po vykonaném nastoupení projdou četaři středy svých čet za tyto, postaví se na 1 krok za druhý člen, kryjíce se na střed a vzájemně.

Čelné útvary sboru jsou:

Šik původní, první člen v předu, pravé křídlo na pravo, levé na levo. Četaři stojí 1 krok za středy svých čet. (Za druhým členem).

Šik obrácený, druhý člen v předu, levé křídlo na pravo, pravé na levo. Četaři stojí 1 krok před středy svých čet. (Před druhým členem).

Šiky tyto jsou buď nerušené v četách, kde od pravého křídla k levému stojí čety v pořadí: první, druhá, třetí, čtvrtá, nebo rušené v četách, kde pořadí tento nestává.

Bočné útvary sboru jsou:

p r o u d , četa každá v šiku, za sebou na 6 kroků, měřeno od paty k patě pravých krajníků z prvního členu. Práví krajníci a všechny spoly se náležitě kryjí. Často jest třeba míti proud otevřený na délku čet. Takový nazývá se p r a m e n e m .

Čtyrstup na pravo (l) utvořený a dvojestup na pravo (l) utvořený: Četaři stojí u předního čtyř — dvojestupu při straně druhého členu.

Čelné změny čelných útvarů.

Ze šiku původního do šiku obráceného na povel: Č e l e m — v z a d ! Každý se obrátí jako jednotlivec.

Ze šiku obráceného do šiku původního na povel: Č e l e m — v p ř e d !

Ze šiku původního do šiku původního v opačném směru na povel: š i k z m ě n i t , v p r a v o — v b o k ! p o — c h o d ! Ze šiku v proud, obyčejně za první četu. Vůdce: č e l n ě — v p r o u d !

Četaři (mimo prvního) současně: v č t y r s t u p v p r a v o (l) — v b o k ! Vůdce: p o — c h o d !

Četaři (m. prv.): z a s t a v i t — s t á t ! v š i k v l e v o (v pr.) č e — l e m ! Na povel vůdce p o — c h o d ! vykročí všechny, vyjma první četu. Druhá četa ihned zatočí o 90 stupňů za první četu a v přiměřené vzdálenosti zatočí do původního směru. Četař jí předejde, postaví se do zákrytu za pravého krajníka první čety na vzdálenost jednoho kroku za místo, kam se má postaviti pravý krajník z druhého členu jeho čety a vydá povel: s t á t ! na dva kroky před tím, než dosáhne první čtyrstup zákrytu. Na povel: v š i k v l e v o (pr) č e — l e m ! ocitne se krajník dobře v zákrytu a četař odejde na své místo (na 1 krok za střed čety). Třetí četa zatočí do směru na příští místo levého krajníka, na tomto zatočí o tolikéž zpátky. Čtvrtá četa podobně jako třetí. Četaři vešm nestejně. Druhý nejdříve, protože byl první, co přešel se svou četou do nového útvaru.

Když není v proudě náležitý rozstup, upozorní vůdce sboru slovy: č e t y r o z s t u p y z ř í d i t ! Pravý krajník z prvního členu druhé čety jde a odpočítá 6 kroků od pravého krajníka z prvního členu první čety, na zjištěné takto místo se postaví řádně do zákrytu, a na povel četaře se četa podle něho zřídí. Podobně ostatní čety.

Z toho nesmí se však dělati žádné pravidlo, naopak, pravidlem má četa dojíti správně, aby nebylo třeba rozstup opravovati. Krytí spolů opraví vůdce sboru slovem: z á k r y t l. Také nebudíž pravidlem, jen výminkou.

Přeměna tato na jinou četou tvoří se podobně. Za četou, která na místě setrvá, řadí se nejprve ona, která jest na pravo, po té další pravá, čtyři s levé strany za ony se strany pravé.

Bočné změny čelných útvarů.

Ze šiku v dvojstupu na povel vůdce: v dvojstup v pravo (l) — v bok!

Ze šiku v čtyrstupu na povel vůdce: v čtyrstup v pravo (l) — v bok!

Ze šiku v proud zatáčením na povel vůdce: bočně v proud, čtyři v pravo (l) zatočit po — chod! (a) krok před dosažením nového postavení stát! Každá četa se při tom postavení sama pro sebe zatáčí, však stejně s ostatními. Mějí-li šik čtyři více než 6 kroků, tedy proud by byl příliš otevřený. K docílení pravidelného proudu velí zadnější četaři četám kroky v před, nejvíce tři, na delší vzdálenost pochod a zastavení.

Čelné změny bočných útvarů.

Z dvojstupu v čtyrstup na povel vůdce: v čtyrstup — v před!

Z čtyrstupu v dvojstup na povel vůdce: v dvojstup — v zad!

Z dvojstupu v proud zatáčením na povel vůdce: čelně v proud, čtyři v pravo (l) zatočit, po — chod! v řad srazit v levo (pr) če — lem! Na povel: pochod všichni vykročí a každá četa zatáčí se o 90 stupňů způsobem, jak je popsán u zatáčení dvojstupu při cvičení čtyř z místa. Je-li proud otevřený, velí četaři svým četám k zaujetí náležitého rozstupu.

Z dvojstupu v proud zpříčením na povel vůdce: čelně v proud, na levo (pr) — v příč! po — chod! Každá četa tu pro sebe vykoná přeměnu z dvojstupu čelně v šik zpříčením. Je-li proud otevřený, velí četaři četám k zaujetí náležitých mezer.

Ze čtyrstupu v proud zatáčením na povel vůdce: čelně v proud čtyři v pravo (l) zatočit po — chod! zastavit — stát! v šik v levo (pr) če — lem! Na první povel všichni vykročí a každá četa se zatáčí, jak u dvojstupu uvedeno. Je-li proud sevřený, postaví zadní četaři krajníky na patřičné místo a velí: na pravo (l) zříditi — šik! přímo — hled!

Ze čtyrstupu v proud zpříčením na povel vůdce: čelně v proud na levo (pr) — v příč! po — chod! Vykoná se na způsob přeměny dvojstupu čelně v proud, a je-li třeba, upraví se řádný rozstup mezi četami.

Z proudu v pramen. Vůdce: rozstup na x kroků, (na délku čtyř) v zad po — chod! četaři postupně: zastavit (a krok před dosažením určené vzdálenosti) — stát!

Z pramenu v proud. Vůdce: sestup na x kroků po — chod! Přední četa zůstane státi, zadní všechny vykročí a na postupné povely svých četařů: zastavit — stát! Zaujmov žádoucí vzdálenost.

Z proudu v šik na levo (pr) od přední čtyři velí vůdce: čelně na levo (pr) — v šik! Četaři (m. prv.) současně: v čtyrstup v levo (pr.) — v bok! Vůdce: po — chod!

Četaři: v šik v pravo (l) če — lem! zastavit — stát! Na povel vůdce: po — chod! vykročí všechny vyjma přední četu. Četaři musí věděti, kolik kroků délky má šik jedné čety a dle toho velí obrát. Když ku příkladu délka ta obnáší 9 kroků, tedy četař druhé čety vykne návěstí v šik při pátém kroku (na levou nohu). Při šestém (na pravou nohu): v pravo při osmém (na pravou nohu): če — lem! Asi tímto způsobem: 1, 2, 3, 4, v šik v pravo 7 če — lem! Číslo si při tom počítá v duchu. Tím způsobem se získá správné místo pro četou. Četař třetí čety počítá o 9 více, čtvrtý o 18. Obrát velí četaři nacházející se u předního čtyrstupu při druhém členu. Po provedení obratu předejdou svou četou a staví se do prodloužené přímé čáry prvního členu přední čety, na krok dále, než zaujme jejich četa a velí této zastaviti v patřičnou dobu. Na to se staví na své místo.

Čelnou změnu docílíme při bočných útvarích také celým obrátem. Při dvoj a čtyrstupu velí se vždy čelem v zad. Při proudu také čelem v před! podle toho, jak jednotlivé čety stojí.

Bočné změny bočných útvarů.

Z dvojstupu v šik na povel vůdce: v šik v levo (pr) če — lem! Nebo: v šik srazit, v levo (pr) če — lem!

Z pramenu v šik zatáčením na povel vůdce: bočně v šik, čtyři v levo (pr.) zatočit po — chod! stát! Každá četa se pro sebe zatáčí stejně s ostatními.

Z čtyrstupu v šik na povel vůdce: v šik v levo (pr) če — lem!

Změny směru zatáčením provádí se pouze při šiku tímto způsobem a na týž povel, jako při četě.

Zpříčením měníme směr u sboru při všech jeho útvarích.

2. z místa.

Čelné změny čelných útvarů.

Ze šiku původního v šik obrácený na povel vůdce: č e l e m — v zad! pochodem po — chod!

Ze šiku obráceného do šiku původního na povel vůdce: č e l e m v před, pochodem po — chod!

Ze šiku v proud obyčejně za první četou vůdce: čelně ku předu v proud! Četaři (m. prvního) současně: v čtyrstup v pravo (l) — v bok! Vůdce: pochodem po — chod! Na druhý povel vůdce všichni vykročí. Přední četa, která zůstala v šiku, rovné ku předu, ostatní, které přešly ku povelu četařů bočně do čtyrstupu, jdou směrem na místo, kde stála první četa. Na tomto se postupně, jak dojdou, obrací v šik směrem za první četou dle povelu četařů v šik v levo (pr) č e l e m! Je-li proud otevřený, velí vůdce: přední četa zastavit — stát! a četaři ostatních čet velí tímto zastaviti se tak, by byl náležitý rozstup 6 kroků. Otevřený proud opraví také vůdce povel: přední četa zkrátit krok! Čtyři zadnější jdou stále plným krokem až na patřičnou vzdálenost a zkrátí týž na povel svých četařů. Vůdce pak velí: plný krok!

Bočné změny čelných útvarů.

Ze šiku v proud zatáčením na povel vůdce: bočně v proud čtyři v pravo (l) zatočit po — chod! (a krok před dosažením nového postavení) přímý — směr! Každá četa pro sebe zatáčí. Není-li náležitý rozstup na 6 kroků, docílí se známými způsoby.

Čelné změny bočných útvarů.

Z proudu v dvojstup na povel vůdce: čelně v dvojstup spojit, v pravo (l) — v bok! po — chod! Na první povel obrátí se každá četa do dvojstupu, na druhý povel všichni vykročí a čtyři se ihned zatáčí do směru, jaký měl před tím proud a připojují se za přední do spojeného dvojstupu.

Z proudu v čtyrstup na povel vůdce: čelně v čtyrstup spojit, v pravo (l) — v bok! pochod! Na první povel obrátí se každá četa do čtyrstupu, na druhý povel všichni vykročí a čtyři se ihned zatáčí do směru, jaký měl před tím proud a připojují se za přední do spojeného čtyrstupu.

Ku přeměně z proudu v pramen velí vůdce: rozstup na x kroků (na délku čtyř) v před po — chod! přední četa hned vykročí a získá-li náležitý rozstup, velí četař následující čtyři po — chod! a tak postupně dále.

Bočné změny bočných útvarů.

Z pramene v šik na povel vůdce: bočně v šik, čtyři v levo (pr) zatočit po — chod! (a krok před docílením šiku) přímý — směr!

Z dvojstupu v proud: vůdce: bočně v levo (pr) v proud! Četař přední čtyři: v šik srazit, v levo (pr) č e — lem! Vůdce: pochodem po — chod! Na tento povel všichni vykročí. První četa jde v šiku novým směrem, který jest od směru dvojstupu odchýlen o 90 stupňů. Ostatní čtyři jdou v dvojstupu dřívějším směrem na místo, kde se dvojstup první čety přeměnil bočně v šik a vykonávají postupně na povely svých četařů: v šik srazit, v levo (pr) č e — lem! pochodem po — chod! žádané cvičení. Proud se zřídí co do rozstupu známým způsobem.

Ze čtyřstupu v proud.

Vůdce: bočně v levo (pr.) v proud!

Četař přední čty: v šik v levo če — l e m!

Vůdce: pochodem po — c h o d!

Na tento povel všichni vykročí, přední četa v šiku novým směrem, ostatní dřívějším směrem ve čtyřstupu a na povely svých četařů přecházejí bočně v šik na místě, kde první četa tuto přeměnu vykonala.

Z proudu v dvojstup.

Vůdce: bočně v pravo (l) v dvojstup spojit!

Četař přední čty: v dvojstup v pravo (l) — v b o k!

Vůdce: pochodem po — c h o d!

Na tento povel všichni vykročí. Přední četa v dvojstupu novým směrem, ostatní čty v šikách směrem původním a postupně jak dochází na místo, kde stála první četa, vykonávají na povely svých četařů: v dvojstup v pravo (l) — v b o k! žádoucí přeměny a připojují se do spojeného dvojstupu.

Z proudu v čtyřstup.

Vůdce: bočně v pravo (l) v čtyřstup spojit!

Četař přední čty: v čtyřstup v pravo (l) — v b o k!

Vůdce: pochodem po — c h o d!

Vykoná se tím způsobem jako předešlé.

Změny směru zatáčením na povel vůdce: v pravo (l) zatočit, po — c h o d! přímý — s m ě r! Šik zatáčí se jak u čty popsáno. Při útvarech bočných jednotlivé části, ať čty, nebo čtyřstupy nebo dvojstupy, zatáčí se na téměř místě co přední. Tady je třeba pečlivě vystříci se chyby, které obyčejně dopouští se zástup na vnitřní straně zatáčení tím, že se tlačí ven a tím způsobem se jednotlivé části zatáčí stále na místě jiném, od správného směrem zevnitř vzdálenějším.

Zpříčením se mění směr při cvičení sboru z místa na povel na pravo (l) — v p ř í č! pochodem po — c h o d! Zřízení dle krajníka, který je v předu. Všichni jdou jedním stejným směrem v šiku, dvoj a čtyřstupu, jako u čty popsáno, v proudu s nejlepším zřetelem k tomu, aby po návratu do původního směru bylo správné vyřízení.

(Pokračování.)

5. zpráva cvičitelská

za dobu od 15. února do 13. března 1895., z Milligan, Neb.

Milligan jest v okresu Fillmore v rozsáhlé, na všecky strany nedohlelé rovině, místy prorvané roklinami. Milligan jest o něco větší, nežli Clarkson, Neb. Čechů jest v obou místech přibližně stejně.

V ý k a z o n á v š t ě v ě:

Zapsaných 6, úhrnná návštěva v 16 cvičeních 73, průměrně 5 na jedno cvičení.

Jednotliví členovéúčastnili se počtu cvičení:

16x Šmrha Karel ml.,	13x Bouše Václav,
15x Fiala František,	12x Loun František,
15x Hůlka Josef ml.	

T. J. Sokol v Milligan, Neb., čítá 23 členy. Cvičení se odbývá v síni u br. Jichy. Nájmů neplatí, pouze osvětlení a vytápění. V jednotě cvičí též několik žáků. Z nářadí mají: skok prostý, vyjma do hloubky, skoko tyčí, koně, bradla, hrazdu, břemena, tyče, kužele.

Cvičení měl jsem odbývat v pondělí, ve středu, v pátek a v neděli odpoledne. Konec masopustu však zavínil, že jsem cvičení nemohl odbývat docela pravidelně. Tančí v Milligan více než ve Schuyler. Tím se stane, že se čas ztratí a jest potom třeba cvičiti každodenně. Při každodenním cvičení se však cvičenci tělesně i duševně unaví a nemohou ani z daleka získati tolik, jako ze cvičení pravidelného. Nebylo to vždy vinou cvičenců, spíše vlivem jiných okolností, dochvilnost je však u nich dosud málo vyvinuta.

Stále nabývám přesvědčení, že se časopis málo čte. Jinak by nebylo třeba znova a opět odpovídati na otázky, týkající se věcí již kolikrát objasněných, opravovatí mylné názory a napomínati k vyřizování záležitostí již dávno vyžadovaných. Netýká se to Milliganských pouze, měli by si toho povšimnouti velmi mnozí.

Jinak nutno doznati, že Sokolové v Milligan jsou přičinliví a svědomití, a přál bych si jen, aby získali větší počet členů, zvláště cvičících. — Na zdar!

Crete, Neb., 23. března 1895.

Jan Mendík,
spol. cvič.

Zpráva o běhu cvičitelském,

pořádaném Nár. Jed. Sokolskou pro sokolské sbory v Chicagu, Ill., za měsíce březen 1895.

Přednášek konáno 5.

Posluchačů bylo 19.

Z těch 7 navštívilo všechny přednášky.

Celková návštěva 73 posluchačů.

Průměrná návštěva 14 posluchačů.

Dokončeny přednášky o cvičeních prostných a probírána pořadová. Obě dle pojednání spol. cvič. J. Mendika.

Dle sborů účastnili se posluchači:

Pižeňský Sokol 3.

Sokol Slovanská Lípa 3.

Sokol Chicago 1.

Sokol Tábor 1.

Sokol Tyrš 9.

Sokol Klatovský 2.

T. J. Sokol Čechie 0.

Běh má býti zakončen v měsíci květnu, před počátkem vylétního období.

Dr. K. Štulík.

V Chicagu, dne 1. dubna 1895.

O našem veřejném vystoupení.

Na veřejném cvičení neb závodech vidím stále jeden a týž obraz, který začíná býti jednotvarným a unavujícím.

Cvičení prostná, více méně správně provedená, cvičení na nářadích, stoupající až k vrcholu možnosti výkonů, toť tvoří skoro stále týž pořad o našich veřejných vystoupeních.

Bylo by na čase jedenkrát přijati změnu programu. Největší píle a pozornost věnuje se nářadím. Když pak vidíme 20 nebo 30 čet najednou cvičiti na rozmanitém nářadí, neposkytuje to žádného přehledu.

Pozornost se obyčejně upoutá krkolomnými výkony, ku př. na hrazdě, kdežto cvičení na podřizném nářadí zůstává nepovšimnuto. Lid se obdivuje, žasne, ba často se i třese nad odvahou cvičence, však to hlavní, čeho vlastně veřejným vystoupením získati chceme, totiž zjednatí oblibu těloeviku a získati širších vrstev k účasti na cvičení, toho se tímto způsobem nedoděláme. Obecenstvu cvičení taková připadají příliš umělými a strojenými, příliš těžkými a namáhavými, než aby přemohlo vrozenou pohodlnost a choulstivost vůči nim.

Jinak bylo by, kdybychom věnovali více pozornosti cvičením prostným a pořadovým a je dokonale a uhlazeně prováděli, i ukázali statečně, úhledně, sebevědomě držení a ovládnání těla, čehož, bohužel, právě postrádáme.

Vezměme si příklad z francouzských veřejných cvičení; prostná jsou největší částí jejich programu. Každý mladík, kterýž má budoucnost před sebou, navštěvuje tělocvičnu, by vzrůst těla jeho byl uhlazeným, cvičí pouze hry a prostná, o pořadových ani nemluvě, na něž přísně jest hleděno.

Podobného úspěchu možno dosáhnouti zajisté i u nás cvičením prostnými a pořadovými, i jsem přesvědčen, že by úspěch takového vystoupení byl pro získání nových cvičenců a boreů daleko a nepoměrně větší, než z našich cviků na nářadí, neboť diváci se nevidí tu žádných obtíží.

Když přijdeme do tělocvičny, vidíme zde pouze samou mládež, která se tuží na rozličném nářadí, neb kozelce provádí, když pak se dostaví do tělocvičny člen starší a zde pohlží na krkolomné cvičení, která se provádí, myslí si, že cvičení takové jest pro něho příliš obtížno. Proto naše tělocvičny starších členů postrádají. Kdyby takový člen tu neviděl žádného nebezpečí, ani přepínání sil, spíše byl by věci získán, než z pohledu na cvičení velké odvahy, síly a zruč-

nosti vyžadující. Příští veřejné závody by měly podati podobnou ukázkou veřejného cvičení, čímž získalo by se mnoho věci naší.

Nejsem proti závodům; vím, že vábí mládež do tělocvičen našich, chci pouze reformám, kteréž bychom si přáli na závodech a veřejných cvičeních, které by musily učinit veliký obrat ve cvičení obyčejném.

Dnes každá jednota myslí, že nemůže zabýjiti svoji činností, dokud nestkví se v tělocvičně její hrazda, bradla, kůň, koza, kruhy a vůbec veškeré náčiní.

Bratři, měli bychom více používatí našeho technického vzdělání! Učíme tak v tělocvičnách! Pak naše veřejné vystoupení bude vždy úspěšné.

Co postrádáme v našich tělocvičnách, jsou příčinliví náčelníci; ve zprávě náčelnické za minulé čtvrtletí jsem pouze s namáháním obdržel zpráv od šesti sborů. V našich tělocvičnách není pořádek, jaký má být. Župní zřízení byla myšlenka výborná, která přivede Sokolstvo na vyšší stupeň, však třeba tu velikých oprav, kteréžto, doufám, na budoucím sjezdu budou vykonány. Na zdar!

Jos. Pecivál.

— — — — — Pořizujeme letní cvičírny!

Jest 21. březen, první den jarní, jenž svým čistým vzduchem, ohříváním paprsky slunečními, zdá se vdechovati nový život do duše člověka, a duch náš, jakoby rozšířen, stává se velikým a naděje krásné, plné růžových snů, prochvívají naším srdcem, jež prudčeji bije, jakoby v předtuše, že to brzké leto, jež příroda vždy tím nejkrásnějším v hojnosti obdaří, i k nám bude štědrým a vyplní část nadějí našich. —

Zavitá k nám brzy jaro a tím nastane nám všem povinnost starati se o letní cvičírny a tak vyměnití utvářené místnosti s volnou přírodou, kterážto výměna jest nám potřebnou, dbáme-li náležitě nejen o cvičení, nýbrž také o své zdraví.

Není zajisté třeba vypočítávati všechny ty výhody, plynoucí nám z pohybování se na čerstvém vzduchu a známo, že při cvičení, s nímž spojena jest zvětšená činnost celého ústrojí člověka, pracují plíce s větší rychlostí, než při pohybech obyčejných. Dýchání naše stává se rychlejším a hlubším, vdechujeme do sebe větší část vzduchu a prsa naše se musí patrně více dmouti, takto se rozšiřujíce.

Obzvláště zdravé jest při cvičení, dýcháme-li do sebe vzduch čerstvý, nezkažený, kdežto opakem jest, cvičíme-li v místnostech špatně čistěných, neboť tak místo co bychom měli zdraví své utužovati, spíše si je kazíme. A kdyby byla v letě sebe lépe čistěna, přece vzduch v ní stane se brzy dusným a těžkým, a my po krátkém cvičení cítíme se slabými. Prachu se v letě též více v místnosti nashromáždí, čímž trpí nejvíce žíněnky, do nichž se prach nachytá, a nečistí-li se často, naplní se cvičírna brzy prachem, a cvičenci jej do sebe vdechují. Proto jest též nutno, by se žíněnky co nejčastěji práskaly a tak udržovaly v čistotě.

Jak jinak jest nám, ocitneme-li se v přírodě! Prsa naše se radostně dmou, dýcháme lehčeji, na trávení má čerstvý vzduch též blahodarný účinek, a vůbec cvičení v přírodě jest nejen mnohem zdravějším, ale též zábavnějším, nežli v místnostech uzavřených, neboť můžeme pěstovati též rozličná cvičení zábavná, jako běh, vrhání břemen, házení oštěpem a j., kterážto cvičení v málokteré cvičírně můžeme prováděti.

Proto, Sokolové, hleďte na to, bychom si v příštím letě, pokud možno, v každé jednotě pořídili letní cvičírny a tak nejlépe užijeme toho krásného, ale krátkého leta. Na zdar!

Antonín Jedlička.

— — — — — Sokol Americký.

— Veřejné cvičení žactva a členů pořádal Plzeňský Sokol v Chicagu dne 10. m. m. Cvičení toto, jež bylo posledním pořádaným v dosavadní budově zmíněného sboru, jež bude v nejbližší době dostavena, mělo pořad následující: 1. cvičení prostrná, skoky a šplhání — žactvo nižšího oddělení; 2. cvičení tyčemi — Sokolové; 3. cvičení na nářadích — Sokolové; 4. pochody a prostrná cvičení — děvčata vyššího oddělení; 5. cvičení kuželi s průvodem zpěvu dívek — žáci vyššího oddělení; 6. cvičení na nářadích, A. děv-

čata, B. chlapeci; 7. cvičení se švihadly — četa děvčat; 8. šerm — Sokolové; 9. cvičení na koni na šíř — 1. družstvo Sokola.

Ku cvičení tomuto dostavilo se velmi četné obecenstvo, jež zaujalo tribuny, zvláště pro ně zřízené.

Veškerá čísla pořadu provedena velmi pečlivě a úspěšně. Nejlépe libilo se nám kroužení kuželi žáků vyššího oddělení s průvodem zpěvu dívek. Nejméně uspokojil nás šerm. Vadou také bylo, že mezi jednotlivými čísly byly zbytečně dlouhé přestávky, čímž celé cvičení, jež pořádko bylo večer, příliš se protáhlo. Již vzhledem k tomu, že cvičili zde žáci a děvčata, a že cvičení nebylo pořádko, jak se pro mládež sluší, v době denní, mělo se s provedením programu více pospíšiti. Žáci i žakyně osvědčili výcvik znamenitý i cvičili s patrnou zálibou a horlivostí. Příprava jich k veřejnému vystoupení vyžádala jistě mnoho vytrvalé a neunavné práce, kterou cvičitel jejich Jos. Čermák s ochotou a horlivostí s výsledkem nejlépeším vykonal. Obecenstvo sledovalo celé cvičení s čilým zájmem a odměňovalo cvičící častým potleskem. Také my byli se cvičením v nejvyšší míře uspokojeni. Leč přece dovolíme si něco poznamenati. Překvapilo nás, že mezi cvičivšími Sokoly spatřili jsme většinou nové tváře mladých členů. Kde zůstali ti staří, které po leta vídali jsme pilně se tužiti? Z těch cvičili pouze Sok. R. Hurt, A. Haller, K. Hybler, R. Veselý a Roth. Pověsili snad ti ostatní již cvičení na hřebíček? Rádi bychom viděli, aby je opět sňali brzy a pilně cvičili v nové tělocvičně.

Pravili jsme výše, že nejméně uspokojil nás šerm. Přiznáme se bez mučení, že nejsme žádnými přáteli šermu; nemáme jej rádi, ani když se pěkně provádí, neboť jest to cvičení, jež se, myslíme, pro nás dobře nehodí. Tehdy, kdy panstvo a šlechta cvičila se jak mečem vlásti, bylo to pro ni dobrým a prospěšným cvičením; vždyť chtěla na uzdě udržeti své poddané. Podobně bylo i ve staré Spartě, v starém Římě a jinde. Dnes nemá šerm ceny praktické a co cvičení tělocvičné dá se nahraditi a převážití cvičením vhodnějším, levnějším a modernějším. Postačí, šermují-li dnes pouze lidé, kteří se tím chtějí živiti buď ukazováním se po divadlech, neb jinak. Také snad pro bohaté hejsky se šerm dobře hodí, zvláště snad pro hejsky americké; ti jsou zbláznění po všem, co dělávali neb dělají trubi společnosti lidské, šlechta. Pro nás obyčejné plebejce šerm se mnoho nehodí. Leč to, co viděli jsme v Plzeňském Sokole, nebylo jednoduchým, obyčejným šermem, jaký jsme častěji vídávali. To byl šerm, jenž připomínal nám venkovskou panenku, která jdouc na pouť, navěsila na sebe hodně pentli a faborů, aby snad mládeňcům spíše padla do oka.

Nevíme, k čemu jsou ty parádní, či spíše furiantské pohyby, které tu jsme viděli. Že jsou bezúčelné, dobře mohli jsme posouditi při volném šermu cvičitele se Sok. Hyblerem, jenž následoval školní šerm 10 Sokolů. Pod volným šermem vždy jsme si představovali, že v něm zápasící šermují asi tak, jakoby šermovali, kdyby to šlo do opravdy. Tu však viděli jsme pohyby vypočtené jen na efekt a k tomu ještě takové, že nebylo divu, že při nich cvičitelé končíť prostě z ruky vypadl. A jíti to do opravdy po tomto parádním úvodu, než by napočítal jedna, dvě, byli by zápasící spolu hotovi, neboť vynikal tu příliš patrně „učenník nad mistra“. Jsme přesvědčeni, že ničeho tím neztratíme, šerm nepěstujeme. Nehodí se dobře pro nás, i máme dosti jiných cvičení příhodnějších. Že se pro nás šerm dobře nehodí, aby byl pravidelně jako jiná cvičení pěstován, nejlépe dokazuje, že tam, kde se pěstuje, věnuje se mu čas mimořádně a ten, myslíme, byl by lépe využitkován, kdyby se věnoval něčemu jinému. Pro naši dobu se více nehodí „zbroj v každé pěsti“, „zřízení válečné“. Pěstujeme své síly tělesné v souhlasu s vymoženostmi a pokrokem své doby, přihlížejíce při tom náležitě i k poměrům cvičících, i k účelnosti a praktické ceně každého cvičení.

— T. J. Tyrš C. R. S. v Cedar Rapids pořádá dne 15. t. m. veřejné cvičení.

— Příčiněním T. J. S. v Omaze, Neb., zachována zadlužená budova české školy svému účelu. Sokol J. R. Jičínský, studující nyní lékařství, nabídl se vyučovati dívky zdarma v neděli dopoledne. Jest to smutné vysvědčení pro nás, když ve městě, kde žije hodně Čechů, kde se do roka mnoho tisíc dolarů propije, prokouří, prokarbaní a protancuje, česká škola málem dostane se na buben. To jsou pro nás špatné vyhlídky do budoucnosti. Nešťastné šindyky, chlast a karban!

— Dne 23. m. m. a 26. m. m. účastnili se Sokolové Bartoš, Hešík, Kolář, Kubu, Jirsa a Doskočil, členové Sokola Slovanské Lípy a Sokol Ksandr, člen T. J. S. Čechie, závodů, jež pořádány byly v Chicagu v budově „Chicago Athletic Association“, kterýchž závodů účastnili se nejlepší turneři a atleti Chicagští. Naši hoši závodili na hrazdě, na koni na šif a na bradlech. Na hrazdě dostal Sokol Jirsa cenu první, na bradlech Sokol Hešík byl první a Sokol Doskočil druhý. Při spravedlivějším souzení byli by naši jistě i na koni ceny odnesli.

— Sokol Jan Netrval, člen sboru Sokol Tyrš, v St. Louisu před nedávnem založeného, píše nám :

„Sbor náš čítá 84 členů, z nichž cvičí 20 až 25 pod velením cvičitele Jos. Jandy. Dne 16. m. m. pořádali jsme první maskarní ples, jenž se neočekávaně vydařil. Dále sbor Sokol Tyrš otevřel školu anglickou pro členy, kteří jazyka toho neznají. Nadšení pro tuto věc jest veliké. Za nedlouho uveden bude v náš střed divčí sbor „Libuše“. Tak dle všeho je znatelné, že dva sokolské sbory v St. Louisu dobře v miru a svornosti prospívati mohou.“

My jsme náhledu trochu jiného, než br. dopisovatel. Je-li mezi oběma sbory skutečně mir a svornost, pak jim nic nevádí, aby se spojily v sbor jeden, čímž by oba sbory velmi získaly. Není tomu dávno, co T. J. Sokol v St. Louisu zakoupila krásnou tělocvičnu, jež jest tak prostrannou, že by v ní ještě hodně místa přebývalo, kdyby všichni činní členové obou sborů cvičili společně. My bychom vždy raději viděli v St. Louisu jediný prospívající sbor sokolský, než sbory dva. Příčinu k tomu máme podstatnou. Oba sbory svými tělocvičnami jsou v blízkém sousedství. Kdyby byly oba od sebe na míle vzdáleny, pak bychom se z nich obou těšili, i měli bychom radost ještě větší, kdyby bylo v St. Louisu třeba deset sborů sokolských, ale každý v jiné čtvrti a kdyby byly vznikly jenom z té příčiny, že měli členové příliš daleko choditi, neb jezdit do cvičení.

Snaha, dáti členům Sokola příležitost přiučiti se anglicky, jest dobra, ale nesmí se při tom zapomínati na školu českou, ta jest u sboru sokolského na místě prvním.

— Den 1. května dělnictvo celého vzdělaného světa slaví co dělnický svátek. Sbory sokolské, jež skládají se z valné většiny z dělníků, měly by na demonstracích, jež dělnictvo na 1. květen pořádá, bráti činného podílu. Nevěříme, že dá se co poříditi pochodováním v právodech po ulicích, však měli bychom u příležitosti takové dokázati, že zájmy dělnické nejsou nám cizími, nýbrž že jsou též zájmy našimi. Rádi bychom proto viděli, aby Sokolové sborově účastnili se dělnických právodů o příštím prvním květnu.

Sokol Slávský.

* Sokolové proti — služkám. Posledně konal „Sokol“ v Hluboké ples, což by samo o sobě nebylo nic zlého, avšak mnohé „plesy Sokolů“ vyznamenávají se zvláštností: na zvacích lístcích podotknuto zřejmě, by žádné děvče služebné nebylo do plesu vzato. Hlubočtí „Sokolové“ tak činí po příkladu jiných spolků „sokolských“, neboť tak zvané „bratrství“, jež v „černém kafé“ slaví své největší triumfy, má se vztahovat jen na tu „lepší“ společnost. Když totiž někdo oblekne mundur sokolský, tož nikdo tak lehko nepozná, je-li to nějaký amtsdýnr v různých podobách, však jinak je to u služby. A Sokolstvo, které tak ochotně konalo na prvního máje na různých místech v Čechách vyssavatelům službu ponocných, to mohlo by býti tím náramně diskreditováno, kdyby se čeští šosáci dozvěděli, že do jejich zábav mají přístup i — služby. Toč hrůza, služby na sokolském plesu! A jest to zcela správné, mezi Sokolstvo nepatří nikdo, kdo jest zastancem poctivé práce a domáhá se zlepšení svého postavení. Když tam nepatří služka, nepatří tam ani dělnice.

* Nekuřácký spolek v Sokole. K podnětu br. Jos. Jonáše sestoupil se v Sokole v Mostu v Čechách kroužek nekuřácký. Ke kroužku tomu již první týden přihlásilo se 15 členů. Člen kroužku toho píše :

„Účelem kroužku jest, odvykati členstvo drahé, zbytečné a zčásti i škodlivé vášni kuřácké, a peníze, které se kouřením do větru vypouštějí, věnovat na věci užitečnější. Vypočítali jsme, že kdyby kroužek náš jen za dosavadního počtu členů dále trval, můžeme ušetřiti a různým ušlechtilým účelům věnovati nejméně 50 zlatých ročně. Vedle toho, že kroužek tento čeliti bude bezúčelnému spor-

tu kuřáckému, vytkli jsme si za účel pěstování ušlechtilé zábavy: cvičiti se ve zpěvu, pěstovati umění dramatické a — možno-li — zříditi i odbor přednáškový. Jest ještě mnoho těch, kteří s neporozuměním, ano i s úsměškem patří na úmysly našeho kroužku, doufejme, že výsledek snažení našeho přesvědčí je o jiném a že i mnohého nevěřícího Tomáše přivede v řady naše.“

Ze župy Východní.

Ze schůze cvičitelského sboru konané dne 17. března 1895 v Long Island City.

Přítomni bratři Jahoda, Al. Wokal, J. Beníšek, J. Pavlík. Ostatní nepřítomni a neomluveni. Zprávy dozoreů přijaty a usneseno, by otištěny byly v „Sokole Am.“ Pro příští čtvrt roku zvoleni dozorei: Al. Wokal do Morrisanie, Beníšek do New Yorku, Jahoda do Westfield, Martyny do Newarku a Zborník do Long Island City. Schváleno, by na útraty župy Východní vysláni byli dva členové na veřejné cvičení, které pořádá jednota Westfieldská. Příští společné cvičení odbýváno bude v New Yorku třetí neděli v červnu. Schůze cvičitelská v týž den. — Čteny zprávy župních dozoreů:

Zpráva o činnosti T. J. Sokol „Svornost“ v Morrisanii.

Navštívil jsem dotyčnou jednotu dne 15. března. Žáků cvičilo 7 pod vedením cvičitele Al. Bláhy. Cvičeno na bradlech a skoku do výše. Cvičení prostrná se neprovádí. Rozvrhu nemají žádného. Členové cvičili 3, cvičitel Beníšek (čtvrtý). Cvičilo se na bradlech a koni na dél bez madel. Na bradlech výdrž, na koni mety přednožmo. Návosloví dobré. Cvičí se nepravidelně. Cvičeno teprve po čtvrté v tomto roce. Ve cvičirně jest náramná zima, tak že by potřebovali zimníků při cvičení. Prostrná se nepořádají žádná. Myslím, že nadarmo jsem poukazoval na rozvrh ve Sborníku sokolském všem jednotám župy Východní. Ant. Jahoda.

Zpráva o činnosti T. J. Sokol „Fuegner“ v Long Island City.

Cvičení navštívil jsem dne 5. března 1895. Žáků cvičilo 20 s cvičitelem J. Vančurou. K nářadí nastoupeno ve 2 družstvech, 1. na koně na dél bez madel, 2. na bradla. Cvičení br. Vančury jest dobré, až na některé chyby v návosloví. Za to však br. vypomahatel snad zapomněl, že má dítky před sebou, to dokazovalo, že dával jim 3 stupně ručkování na bradlech, střídáno sedy. Na každém náčiní pouze čtyry výkony probrány, což myslím že je velmi málo. Potom nastoupeno k prostrným (jednostranné pohyby paží skrčených), jež měly 4 oddíly, každý opakován 3krát, což je velmi málo. Na přesné provádění se vůbec nedbalo, každý cvičil jak chtěl. Nelíbilo se mi, že jsem neslyšel od žáků ani slova českého, k čemu jim br. vypomahatel sám dost pomáhal. Cvičitel neměl by dovolit žákům cvičit bez obuvi, zvláště v tuhé zimě. Cvičení takové jest více na škodu než k užítku. O půl deváté nastoupeno k cvičení členů, jichž cvičilo 6 a 1 čekatel; cvičitel br. J. Beneš. Cvičeno na bradlech, vzepření a kotouly; návosloví chybné. Probrány 4 výkony. Pak nastoupeno ku koni na dél bez madel. Zde byl každý výkon z jiné vsi; také tu jenom čtyry výkony provedeny. Cvičení prostrná byla až po cvičení na nářadí, i myslím, kdybych nebyl přítomen, že by odbývána vůbec nebyla, jelikož se cvičitel na každý oddíl dlouho rozmýšlel. Každý oddíl měl osnovu jinou a bylo jich příliš málo, pouze 3. Cvičirna je ve velkém nepořádku; smetí nametla by se hezká hromádka. Při cvičení potřebovali by bratři čepice s ušima a zimníky. Odvyknout měli by si bratři toho kouření ve cvičirně, zvláště při cvičení žáků. Cvičení je málo navštěvováno, asi 6 týdnů se vůbec necvičilo. — Na zdar!

Ferd. Martyny.

Bratr Beníšek, jenž vyslán byl do New Yorku a br. Zborník do Newarku co dozorei, žádné zprávy nepodal. — Tím schůze skončena.

Ferd. Martyny, zapis.

Zpráva ze společného cvičení jednot newyorské, morrisanské, newarské, slovácké a z Long Island City.

Cvičení odbýváno v neděli dne 17. března ve cvičirně Sokola Fuegner v L. I. City. Cvičilo členů z New Yorku 21, z Morrisanie

4, Long Island City 6, Newark a Slováci skvěli se svou nepřítomností, mimo to z New Yorku 4 čekatelé. Cvičení řídil župní náčelník Ant. Jahoda. Ve 3 hodiny odpoledne náčelník svolal přítomné bratry k nastoupení v řad. Po vykonaném šestistupu nastoupeno k prostným, která nebyla z předu nacvičena, a proto br. Jahoda volil velmi lehká; (stejnostranné pohyby paží natažených a stoje kročné). Přes to že byla cvičení tak lehká, přece bylo vidět, že prostná jsou mnohým bratrům cvičením nezvyklým. Po prostných nastoupeno k nářadí ve 4 družstvech. První družstvo, cvičitel Jan Pavlík, kůň na šif; druhé družstvo, cvičitel F. Jícha, bradla; třetí družstvo, cvičitel J. Vančura, hrazda; čtvrté družstvo, cvičitel Bed. Holub, kruhy. Střídáno první s druhým, třetí se čtvrtým. Nevypadalo pékně, že při cvičení necvičící Sokolové a dívky pobíhali po cvičištně mezi cvičícími. K obveselení Sokolů nemálo přispěl pěvecký odbor Těl. Jed. Sokol v New Yorku pod vedením Sokola Rajndla, který po cvičení svými přednesy přítomné bratry nemálo pobavil, což na jevo dávali přítomní bratři bouřlivým potleskem, který nechtěl ustát dříve dokud bratři zpěváci neopakovali. Přednášek, které z předu oznámeny byly, jsem se nedočekal. Divím se, že ve třech jednotách, které byly zastoupeny, není nikoho, kdo by něčím, ať již poučným, neb jakýmkoli přednesem nás pobaviti mohl. Bratrů oněch máme dosti. Však třeba jenom špetky dobré vůle a obětavosti. Bratrů v dramatickém odboru máme dost, kteří by mohli něčím omladinu naši pobavit a ji k takovýmto schůzkám sokolským přilákat. Že tak málo bratrů navštěvuje společná cvičení, tomu se je pranic nedivím. Mnohý z nich jde s dobrým úmyslem na společné cvičení — kdyby však těch karet nebylo! tak by tam došel. Na cestě ale zakotví v hostinci na několik kroků od cvičištny, a zde tuží svaly přebíjením trumfů a pozdvihováním mazáku.

Příští společné cvičení odbýváno bude v New Yorku v letní cvičištně. Na to snad bratři lépe se připraví. Na zdar! F. M.

Zápis o schůzi ústředního výboru ze dne 31. března 1895.

Zápis o poslední schůzi čten a přijat. Přítomni byli: Starosta J. Beníšek, náčelník Ant. Jahoda, místonáč. Frant. Zborník, jedn. Ferd. Martyny; pokladník Josef Veselý nepřítomen a omluvu nezaslal. Výbor na zakládání nových jednot podává zprávu o založení nové jednoty ve West Hoboken, k níž zapsati se dalo 23 členů a 2 čekatelé. Usneseno, by vyplaceno bylo 2 členům \$11.40 na cestu do Westfield, kde účastníci se mají veřejného cvičení jednoty Westfieldské. Oni bratři postarati se mají o založení nové jednoty ve Springfieldu, kde již dříve sboru sokolského stávalo.

Župní příspěvky zapravily: Těl. Jednota Sokol Fugner v L. I. City za druhé půlletí 1894, členů 34, \$1.70, za rok 1895, členů 33, \$3.30, úhrnem \$5.00; Těl. Jed. Sokol Svernost z Morrisania za rok 1895, členů 28, \$2.80; Těl. Jed. Sokol z Newarku za druhé půlletí 1884, 22 členů, \$1.10, za rok 1895, členů 21, \$2.10, úhrnem \$3.20. Tím schůze skončena. — Na zdar!

Ferd. Martyny, jednatel.

Ze župy Západní.

Zápis o schůzi výboru župního ze dne 23. března 1895.

Schůzi přítomni byli všichni členové výboru. Bratr Kment praví, že výstava počne dne 13. září a potrvá 10 dnů. Co se místa týče, že dosud určitou zprávu podat nemůže. Usneseno, by na dále v té věci pracoval. Přijato usnesení, aby závody byly pořádány na dva dny. V neděli se má odbývat veřejné cvičení a výlet a v pondělí pak se odbudou závody. Jednatel má požádat sbory Sokolek o laskavé spoluúčinkování. Též cvičení žáků by mělo být důstojně předvedeno. Bratr náčelník oznamuje, že pro nedostatek času nemohl pracovat o zdar předsevzaté přednášky a tato odložena. Jednota v South Omaze zasílá celoroční poplatek \$4.80, jednota ve Schuyler půlroční \$1.70. Jednateli vyplaceno 80 centů za poštovné od 23. září 1894 do 26. února 1895. Br. Pecival má navštívit jednotu v Plattsmouth a pokusit se o povzbuzení tělocviku téže jednoty, neboť poslední dobou tato vůbec necvičí. Tím skončeno.

A. Steiger,

Ze župy Střední.

Protokol z řádné schůze výboru, odbývané v Milwaukee, Wis., 25. března 1895.

Schůze otevřena Sokolem J. Zahofikem. Přítomni byli zapisovatel i pokladník župy Střední. Čten protokol z minulé schůze a přijat jak čten. Čteny dopisy od sborů Nová Vlast, Podlipný, Mladočech, Česko-Am. Sokol, T. J. Sokol v Milwaukee, a přijaty. T. J. S. Budivoj zaslala obnos \$3.40 co příspěvek 10c. z hlavy za r. 1894 a píše, že zprávu stran závodů zaslal v březnové schůzi. Kde závody odbývati se mají, odloženo až veškeré jednoty odpoví a jednatel poukázán dopsati na ony jednoty o brzkou odpověď. Příjem obnášel \$3.40, vydání tajemníku za poštovné a služné \$3.85. Tím schůze ukončena. Na zdar! H. Vrba, jedn.

Protokol z mimořádné schůze, odbývané dne 4. dubna 1895.

Schůze otevřena starostou J. Zahofikem. Přítomni byli oba zástupcové. Čteny veškeré dopisy a tu hlasováno pro město Detroit i pro město Racine. Pro Detroit hlasovaly: Čech, Nová Vlast, Podlipný a Budivoj — 4. Pro Racine: Mladočech, Česko-Am. Sokol v Manitowocu a T. J. Sokol v Milwaukee — 3. Tudíž 4 proti 3 a rozhodnuto pro město Detroit. Jednatel poukázán, aby dopsal veškerým jednotám usnesení a zvlášť jednotám v Detroitu, mimo provolání v Sokole Americkém. Zároveň výk. výbor N. J. Sokolské má být uvědomen. Tím schůze ukončena. Na zdar!

H. Vrba, jedn.

PROVOLÁNÍ.

Letos odbývati má župa Střední závody župní. Zvoleno město Detroit, Mich., pro závody tyto a protož bratři jest na Vás k těmto závodům náležitě se připravit, bychom se ctí před veřejností, před cizinci i našinci obstáli. Závody odbývati se budou na počátku července, tak že ku cvičení ještě času dosti máte býti připraveni. Jednoty voltež tři nejschopnější Sokoly za soudce a náčelník župní co technický pořadatel vše bližší náčelníkům oznámí. Na zdar! J. Zahofík, předseda. H. Vrba, jedn.

DOPISY.

V Omaze, Neb., 7. března, 1895. Máme po maskárním plesu, jenž, jak jinak již býti nemůž, jest i u nás jakous takous udalostí. Účastenství bylo velice čestné a tak „hlavní účel“ jest dosažen; výtěžek bude asi příznivý. Jedno musíme našemu zábavnému výboru přiznati, že pečoval především o to, by plesu byla dána aspoň trochu nějaká základní myšlenka a dle toho že dostavily se na ples masky většinou charakterní; masky, jež urážely by cit národní, jak jinde se stalo, díky osudu, u nás nebyly, leda nějaká ta výstřednost „připraveného mozku“, jež obyčejně vznikne z chlapeckého rozmaru, aneb ze msty osobní takové věci vzniknou, a výbor pořadající dobře učinil, že je úplně ignoroval. Jinak ale obecenstvo naše opět dokázalo, že našemu sboru, T. J. Sokol, přeje i podporuje jej v uznání zásluh jeho o vše dobré, a sbor náš si toho věru jen v plné míře zaslouží.

Tak v době poslední přičiňuje se, aby česká nedělní škola, jež po celou řadu měsíců byla zavřena, uvedena byla opět v život, a budova školní, jež dostala se podivnou náhodou do rukou cizích, byla českému lidu vrácena, aby znovu se vyučovalo, tak aby pro cvičírnu naši odchován byl opět dorost náš.

Ve cvičištně ve sboru 1. panuje ruch příznivý, a „jednotáci“ plným právem pohlížeti mohou na výsledky své práce jen s uspokojením. Člen naší jednoty uvázal se vyučovati mládež ve škole řeči mateřské prozatím zcela z ochoty a doufá, že přičiňením jeho a za podpory české veřejnosti dodělá se i v tomto směru výsledku žádoucího.

Sbor náš snažil se všemožně, aby též v Omaze uspořádána byla přednáška afrického cestovatele Dra. E. Holuba o cestách jeho a výzkumech v temné Africe a hle, přednáška ta zdařila se úplně, lépe, než jeho přednáška německá mezi Turnery a anglická v budově křesťanských mladíků. A co páni Němci vyvedli Dra. Holubovi mimo to! Nejen že dostavilo se jich k přednášce asi dvacet a půl, ale když přišlo k odevzdání těch několika vybraných dolarů panu

přednášeci, tu jednoduše oznámil mu slavný výbor náramně prakticky, že odevzdal vybraných 18 dolarů jistému spolku, poněvadž prý vítězství ani za to nestál, aby odevzdán byl tomu, komu jedině a právem náležel, totiž Dru. Holubovi. Jaká to naivnost a vypočítavost německá! Dr. Holub stěžoval si nám, že měl tyto a podobné obtíže téměř všude mezi Němci, ale něco podobného, jako v Omaze, nestalo prý se mu ani v té temné Africe u těch nejprohnanějších kmenů. Páni Němci si Dra. Holuba sami pozvali, a když nadělali s ním, jako s „Oesterreicherem“, hodně oznámky, do přednášky jeho nepřišli a o to, co vybráno bylo, jej pěkně „ošatili“. Marné bylo dovolávání se jeho účele, za kterýmž vlastně přednášky pořádá, marné upozorňování na výlohy a t. d. Zdá se, že v pořadatelství německé přednášky dostali se lidé, kteří tam nikdy býti neměli i pochybujeme, že by se Turneři, až na některé jednotlivce jejich, tak zahoditi dali.

Jednomu však z české přednášky Dra. Holuba jsme se naučili, že totiž lid náš, zejména vybrané obecnost naše, jistě by přišlo na přednášky poučné, ať toho, nebo onoho druhu.

V stanovách našich stojí psáno, že jest účelem našim poučování lidu, což abychom pořádali proi volné přednášky o tělocviku, ze zdravotvdy, o otázkách veřejných a národních, jakž děje se u jistého cíleho sboru v Chicagu. Zdaž neposloužili bychom tak jen věci sokolské lépe, nežli pořádáním „velkolepých“ zábav pro výdělek.

Přemýšlejme a uvažujme o tom, na schopných silách nám neschází, jen vůle trochu!

Divadelní odbor náš připravuje se na den 17. t. m. k divadelnímu představení „Dva Sirotci“ a cvičící členstvo pomalu hotoví se k závodům župy Západní. Na zdar! J. R. J.

V Racine, Wis., 25. března 1895. (Z T. J. paní a dívek „Cechie“) — Byla jsem sborem ustanovena, abych podala nějaké zprávy o naší jednotě. Jsem ochotna tak učiniti, pakli dopřáno bude místa pro tyto řádky.

V roce 1892. ozývala se často otázka mezi děvčaty Racinskými, abychom si založily zde tělocvičnou jednotu Sokolek, avšak skutek se vždy zarazil o pochybnost, jelikož jsme byly jen samy na sebe odkázány. Konečně společným cvičitelem Petrem Strakou založen byl sbor Sokolek paní a dívek „Cechie“. Dne 8. března 1892. dalo se zapsat as 18 děvčat a dne 12. března byla naše první schůze.

Pak jsme se snažily získati sboru větší počet členkyň, které by mladému sboru byly rádkyněmi dobrými, avšak byly jsme uznávány za málo způsobilé na poli sokolském pracovati; byly jsme odkazovány, abychom si hleděly kuchyně. Nesluší prý se děvčatům, by pěstovala tělocvik; kuchyň jest prý pro nás užitečnější, třeba po celý den bychom byly zaměstnány v tom „světém“, „zdravém“ vzduchu kuchyňském!

My však jsme nešly Sokolstvy! vstříc s myslí zbabělou, chtějíce tvořiti i zde za dalekým oceanem kruh českých deér. Nás neodlondí cizí mrav neb řeč naší drahé Čechii.

Tak pracujeme, seč síly naše stačí, abychom nejen pěstovaly tělocvik, ale abychom též nabyly vědomí o minulých a nynějších dějinách v naší staré vlasti.

Rády spěcháme vždy v stánek, který nám jaří Sokolové připravili, v ten náš český domov, kde se nám skýtá příležitost poznati idealy našich slavných, nezapomenutelných mužů a žen českých.

Když blížil se letos den 8. března a s ním též vzpomínka na naše tříleté trvání, tu chtěly jsme složití úcty z naší tříleté činnosti, což se stalo veřejným cvičením, pořádaným dne 9. m. m. Pořad těchto byl následující:

Uvítání hostí, — starostka Antonie Pyšná, proslov — Sok. Petr Straka, rej — Sokolky, básně „Na přední stráž“ — náčelnice, cvičení prostná — žakyně, básně „Bratřím“ — žačka Em. Musilová, cvičení tyčemi — Sokolky, básně „Tužme se!“ — Sokolka Anna Prostředníková, cvičení tyčemi — žakyně, kroužení kuželi — žakyně, cvičení prostná — Sokolky, kroužení kuželi — Sokolky, skupiny — Sokolové.

Bylo to naše první veřejné cvičení, ve kterém se nám naši příznivcové osvědčili. Cvičení českých Sokolek bylo sledováno více národem cizím, než našinci. Návštěva byla malá, čemuž není se co diviti; jde-li průmysl zvolna, ucítí to ovšem zábavy, zvláště když tíseň finanční zasahuje tu skoro všechny rodiny. Přes to vítězství bylo přec dosti uspokojivý.

Nyní čítá sbor náš 22 údkyně a 11 žakyn. Žačky pilně navštěvují cvičení; o Sokolkách to ovšem říci nemohu, avšak i ty, kteréž nechodí do cvičení, pracují svorně s námi. Na veřejném cvičení nás cvičilo 18. Cvičíme jednou týdně a sice ve středu; nejvíce probíráme cvičení prostná, tyčemi, kroužení kuželi a někdy též cvičíme na nářadí. Těšme se nyní přísnému velení našeho cvičitele (náš. Sokola).

Nuže, Sokolky, jen s chutí k dílu, chutě k vědám, spějme výše a výše; práce na poli sokolském budiž nám základem v podnikcích našich! Na zdar! Marie Klieperová.

V Linwood, Neb., 25. března 1895. — „Paže tuž, pravdě služ!“ Pod tímto ohlavením přinesl náš orgán delší článek od A. Hallera, který líčí v něm poměry a stanovisko amerického i Sokolstva ve staré vlasti, tak, jak ve skutečnosti jsou. Však heslo shora uvedené neplatí pro náš sbor, neboť naši cvičící členové cvičí sotva jednou za uherský měsíc. Společný cvičitel podává ve své čtvrté zprávě, že v Linwood nemohl pravidelně cvičit, protože Bartoš něco pořádá. Ano, jednou hráli divadlo a jednou odbyval zábavu. Když se hrálo divadlo, jel do Prahy zakládat nový sbor a zdejší členové s ním. Dále píše, jaký byl pořádek v síni, že tam nebylo možno ani pro zimu cvičit. S tím však držitel místnosti neměl co dělat. Když se zdejší sbor zorganizoval, dne 11. května 1889., usadil se v síni prve jmenované, která náleží panu V. Virkovi v North Bend. Síň ta zůstala rok neobydlenou, jen Sokolové měli tam své náčiní a neplatili z ní ničeho, jen když pořádali zábavu, byli povinni zaplatiti \$5.00, a to bylo vždy jednou za rok. Až loni dostala síň nájemce p. F. Bartoše, který nechal síň sboru našemu zdarma, jen když si ji bude držet v čistotě. Ale když ji nezametl náčelník se cvičiteli, zůstala nezametenou, neb mladší členové raději hrají, ale ne divadlo, — nýbrž s těmi 32 loupežníky, jak jsou nazváni v Epištolách Sokolských, které by měly býti čteny v každé schůzi aspoň jedna a to třetí, každý měsíc.

Teď jest náš sbor v síni bratra Hajnýho, a jaký pořádek jest tam? Dříve cvičili Sokolové třikrát týdně, co však odtud odejel br. Mendík, cvičili asi čtyřikrát za dva měsíce. Dne 23. února pořádá br. Hajný maskarní ples, i musili Sokolové náčiní vystěhovat a na bradlech necvičili podnes; ani malá bradla pro žáky nejsou v síni.

Prozatím dost! Snad s příchodem jara přijde i jarý duch do naší jednoty. Sbor náš se usnesl uspořádati taneční zábavu na den 15. dubna, neboť pokladna sborová stůně na úbytě. Na zdar!

Jakub Blatný.

V Clevelandu, O., 25. března 1895. — Dne 17. března byl na mě vložen čestný úřad dopisovatele do „Sokola Amerického“ a proto, nechťje naše bodré Sokoly zklamati, jako moji předchůdce, chápu se pera, bych nějakou zprávu o našem sboru poslal do našeho listu, neboť beztoho málo dopisů bylo vidati v „Sokole Americkém“ od naší jednoty.

Chťje naznačiti nejen přítomnost, ale poněkud i minulost našeho sboru, musím zajiti trochu zpět.

Před třemi roky a půl přijel jsem do Ameriky do Clevelandu. Maje síně sokolství zaseto v srdci svém hned z mé staré vlasti, neboť moji první cvičitelé byli Sokolové „s tělem i duší“, jak se říká, (mezi nimiž podnáčelník župy východní br. Zborník) byl jsem zvědav, jací jsou v Clevelandu Sokolové a brzy jsem dostal příležitost přesvědčiti se, že žijou.

Ale ten život podobal se spíše spánku. Členů čítal sbor asi 50 a z těch asi 10 cvičilo v najaté „cvičárně“, která pozůstávala z malé místnosti, velmi nedostatečně před větry a sněhem chráněné.

Tenkrát nebylo se čemu diviti, že tak málo členstva cvičí, kdy každý se musil o své zdraví obávati při cvičení v místnosti tak nevhodné. Leč minulost jest pryč a sbor náš obětavostí svého členstva a neunavnou, nezištnou prací mnoha našich bratrů dopomohl si ku krásné budově sokolské, na níž každý z nás a vůbec každý Čech může býti hrdým a zároveň počet členstva vzrostl na 150.

Hlavní pohnutkou ku stavbě té bylo zajisté, by členům dostalo se přiměřené místnosti kde by mohli tělo i ducha svého vzdělávati. Jest mně však líto, že v mém dopise musím vznášeti stesky na hlavu Vaši a říci Vám, že mnoho z Vás zapomíná svých povinností sokolských, nenavštěvujíce naší tělocvičnu, jež tolik obětí stála a musím upozorniti Vás, byste hleděli tělocvičnu zachovati našim ná-

sledovníkům nejen prostou dluhu, ale také nezneuctěnou liknavostí ku cvičení.

Leč dosti o tom, doufám, že v brzkou čilejší ruch zavládne v tělocvičnách a že se také ti „staří“ jednou přijdou na nás podívat.

Tak, jako všude, i u nás zábavní výbor se přičiňoval v zimním období nejen o hojnost zábav, ale též trochu o naplnění naší kasy, což se obojí podařilo. Pořádali jsme „Vánoční slavnost“, „Šibřinky“, „Maškarní Merendu“ a jiné a ačkoliv jmenované zábavy byly málo navštívěny těmi tak zv. „národovci“, přece se skvěle vydařily v každém ohledu, i nemusíme se mrzeti, že zábavy naše navštěvuje spíše mladý lid, nebť jest nám to důkazem, že budoucnost patří nám.

Obzvláště, shlédnu-li těch 60 malých záků, tu se mi čelo vyjasní a mohu Vám říci, bratři, že se budoucnosti bát nemusíme, jenom když více bratrů chopí se práce sokolské. Na zdar!

Antonín Jedlička.

V Newarku, N. J., 27. března 1895. — (Z T. J. S.) — Chápu se péra abych se zmínil o našem pokroku; v roce minulém se více zpět nežli ku předu pokračovalo. Přes to jednota naše ač slabá jest, snažila se úkolu svému dostáti.

Dne 10. prosince m. r. odbyvali jsme celoroční schůzi volební za přítomnosti všech členů i byli zvoleni následující bratři: Star. Fr. Drastal, náměstek Josef Krásný, účetní Jan Hvězda, jednatel Vác. Ptáčník, pokladník Jos. Hobsa, náčelník Josef Krásný, cvičitel V. Ptáčník, podnáčelník Fr. Jánů, hospodářský správce V. Chalupa, výbor finanční K. Hamperger, Ant. Kukul, Fr. Klán, kteříž s ochotou volbu přijali a slíbili že pracovati budou, aby v příštím roce více ku předu se pokročilo nežli v roce minulém; neb není osení zaseto by nevzrůstlo v něm bodláčí, by mu přivádělo zkázu. I to se nalezalo u nás i nalezá se mnohde jinde, pročež se má přihlížeti by se vyplemenilo, neb není možno každému vyhověti. Přes to se nemusí a nemá žádný bratr cítiti uraženým i má snášeti vše jeden s druhým a nemá hned vyhrožovati neb od sboru odstoupiti, neb mnohé jiné namítky činiti. To není zajisté žádné bratrské, sokolské jednání. Pročež doufám, že teď docela toto vymizí a že bratři vespolek hleděti budou k tomu, aby jednota naše vzrůstala a se vzdávala, za příklad jiným jednotám sloužila. Stále jen ku předu, ku předu, zpátky ní krok!

Ku konci minulého roku pořádala naše jednota sylvestrovskou domáci zábavu spojenou s cvičením Sokolů na hrazdách a bradlech, která se dobře vydařila. Již před zábavou těšili se cvičenci jaký rozvrh jim náčelník náš A. Pitterman ustanoví. Bohužel těšili jsme se marně. Již bylo jen týden do zábavy a cvičenci chtějice se trochu na cvičení připravit dostali od náčelníka v odpověď: „Co cvičiti budu já, to budou též ostatní, kdo to nedokáže je to jeho hanba!“ S tím členové spokojeni nebyli aby se docela bez zkoušky na veřejnost pustili i oznámili to cvičitel, by ten se s nimi na nějaké výkony připravil. To on také učinil, však tím se náčelník urazil a od sboru našeho odstoupil. To jednání jistě nebylo bratrské. Přes to cvičení se v náležitém pořádku provedlo.

Již počátkem zábavy se každý těšil na příchod našeho přítele p. Ant. Mirtla, který přednesl solový výstup se sl. M. Frejovou. Výstup ten skutečně výborně proveden byl a bouřlivý potlesk si získal. Mimo to bylo ještě více výborových komických výstupů provedeno. O dvanácté hodině oslovil starosta zábavního výboru, Rud. Forster krátkou ale jasnou řečí obecenstvo by i na dále nám nápomočno bylo. Na to odevzdala ještě naše jednota svoji podobiznu panu Ant. Mirtlovi na památku za jeho ochotu, kterou on k našemu sboru prokázal. — Na zdar!

V. Ptáčník.

V St. Louisu, dne 1. dubna 1895. — (Z T. J. S.) — Jest mi psáti do našeho milého orgánu, a věru že nevím ani, jak začít a jak ukončit, aby se dopis můj každému zavděčil. Vim dobře, že moji předchůdci neměli na různých ustlání; tak i já, když jsem převzal povinnost tuto jsem neočekával nic lepšího, než výčitky a co se mně dostalo k lepšímu, že bych byl málem za nevinná znaménka „věsti“ a (?) v mém minulém dopise dostal napěstěnou mluvnici; ano musel jsem slíbiti opravu a byl jsem rád, že jsem dnes tu, a schopen onu opravu učiniti: nechť tedy stojí na místě výše uvedených puntíků pěstují a to (?) zcela vynechávám. Doufaje, že toto těm kterým členům et, sboru Synů C. S. P. S. postačí, ujišťuji je, že kdyby se

vyznali ve smyslu té mé poznámky v minulém dopise po česku, museli by se hněvat na sebe sami.

Pohledněme do naší tělocvičny. Počasi počíná býti pěkné a večery příjemnější a tudíž by jeden soudil, že i více členů přibude; neděje se tak však. Téměř polovina našich cvičících jsou krejčí a ti musejí zajisté dáti přednost své výživě před tělocvikem; nyní právě začíná jejich dobrý čas, a mízerné společenské zřízení naší doby je nutí, by pracovali přes čas, a tím částečně nahradili prozařálku zimní. Ostatní bratři, jimž zbývá dosti času ku cvičení, jsou velmi liknaví, ku své vlastní škodě. Ti pak, kteří stále cvičí, jsou nyní vzácní a jest jich as 20. Když se tak zeptám některého, jemuž tělocvična „nevoní“, proč nechodí do tělocviku, odpoví mi: jsem polámaný neb nastuzený, atd. Sokolové, kdo pěstí tělocvik pravidelně, ten zajisté není nikdy poláman, ano tělo a všechny údy nabývají pružnosti a otužení se tak že všemu nevídanému živilu pevněji vzdorují. Též jest i jakés procento takých, kteří myslí, že tím svému sboru prokazují nějakých služeb, když cvičí; takoví bratři jsou na omylu. Tělocvik jest pro každého jednotlivce prospěšným, a členové měli by jevíti uznání (navštěvováním tělocviku) sboru svému za to, že tento své povinnosti vůči svým údům svědomitě plní obstaráváním potřebného náčiní, místa a cvičitelských sil, vůbec všeho, co k soustavnému tělocviku jest třeba.

Br. náčelník, Fr. Jeřábek se vzdal úřadu, doufaje, že bratr A. Tesař bude zvolen, o čemž nepochybujem, že by se tak stalo, kdyby jen byl br. Tesař hodnost onu na se chtěl převzít. Odkazoval se na to, že není ještě dostatečně s poměry našich členů a našeho sboru znám. Tedy členové cvičící odporučili br. Vác. Třísku, který též za náčelníka jednoty naší zvolen pro tento rok. Jelikož vrchní dozor ve cvičení má br. cvičitel, bude obtížný někdy úřad náčelníka tomuto usnadněn. Sokol Tříška jest bývalý náčelník naší jednoty, jeden z nejstarších členů a nejstarší cvičenec náš. Proto bratři složte svoji důvěru v ohledu tělocviku u našeho sboru do rukou mužů, A. Tesaře a V. K. Třísky.

Též obrozen náš cvičitelský sbor, jenž jak jsem zvěděl, pracoval pramálo, — nic. Členové cvič. družstva jsou: A. Tesař, C. Sádlo, K. Bergstein, V. K. Tříška, Tom. Ulrich, Fr. Jeřábek. Za cvičitele třetí čtyři ustanoven T. Ulrich, an dřívější její cvičitel, a zároveň starosta sboru našeho, br. Vác Šedivec byl nucen, ač nerad, vzdáti se veškeré činnosti, jelikož byl ustanoven městským strážníkem. Nejlepší naše přání doprovází jej v jeho novém povolání.

Jak jsem již minule se byl zmínil, přijeli k nám ochotníci z Chicaga a sice 20 členů Č. N. O. Družstva a mimo to též jich přátelé, mezi nimi i p. Novák. — O provedení Šamberkovy veselo hry „Kulatý svět“ se zpěvy ve třech jednáních jest mě říci, že sehrána slavnostně; ostatně zdržím se posudku, by se mi nevyčítalo pak, že pochlebují. Cetné, vybrané však obecenstvo, které čítalo přes 600 hlav, dokazalo nejlépe, s jakým úspěchem kus onen sehrán. Sbor T. J. Sokol v St. Louis vzdává své z hloubi srdce vědel díky a skládá své uznání ctěným přátelům svým v Chicagu, Ill. — Zasluzte čest.

Sbor náš zvolil výbor, jenž pracuje na celoroční zprávě sboru, která bude pak vydána tiskem a všem členům rozeslána. Děje se tak u jednoty naší poprvé, ač již jest čas nejvyšší, tak aby byl členům poskytnut rozhled, jak sbor, k němuž patří, hospodář. Zároveň se sbor uvolil všem čekatelům dodávati „S. A.“ tak aby tito se učili znáti Sokolstva směr a cíl a částečně i mateřskou svoji řeč. Toto platí pouze pro syny nečlenů.

Slavnost 30letého trvání sboru našeho pořádána bude v neděli, 5. května v místnosti Sokola. Výbor slavnostní jakož pěvecké odbory i cvičitel br. Tesař činí se, by slavnost tato byla důstojnou Sokolstva v Americe.

Pořad slavnosti oznámím příště. Zajisté že tělocvik jak členů tak i veškerého žactva bude náležitě zastoupen. —

Radost jest z našeho damského sboru „Vlasta“. Čítala po dlouhá leta kolem 20 údkyň; nyní však chopily se činnosti a zdar jejich již jest mnohoslibný. V minulé schůzi bylo přijato 15! nových členkyň, většinou paní, a dalších jest zapsáno ku 25. Na zdar! — Hledme i my bratři, získati pro sbor náš členy řádné, ne ale Sokoly kteří rádi „ulétají“ neb „přelétají“. Lépe jeden řádný, nežli tři nepořádní.

Knihovna chová sbor náš, jež čítá přes půl tisíce dobrých knih; udávám tak proto, že se zdá, jakoby o tom polovina členů ani nevěděla a ty čtvrtky ustanovené pro čítárnu, jsou docela zapomenuty. Knihovníkem jest br. A. Hajek a půjčuje knihy každé úterý v 8 h. večer a v neděli dopoledne i odpoledne. — Ku předu!

Franta Široký, dop.

V New Yorku, dne 3. dubna 1895. — „Přijde jaro, přijde, bude zase máj“, starodávná, krásná to píseň česká; a ten „máj“ od všech básníků oslavovaný, od všeho tvorstva velebený, ten „máj“ očekáváme rokem tímto netrpělivě — zvláště cvičící členstvo jednoty naší — ne snad, že mládencům rozehrje srdce k švarným dívkám českým (čemuž bychom se my starší nedivili) ale z té příčiny, že teplé slunko ohřeje půdu v otevřené naší letní cvičirně, kterou máme ještě pro toto letní období pronajatou, že lahodně zahřeje ten vzduch v kterém se na cvičišti letním milerádi pohybuje.

Nejsilnější, největší a nejpilnější (jak se domýšlím) jednota naše nemá již druhý měsíc místa kde by cvičila, nemá místa kde schůze své by odbyvala, zkrátka nemá „nic“ a jest odkázána na milost i nemilost toho kterého obchodníka vydřiducha. Ovšemf Sokolové dolejší mají zimní svoji cvičirnu jistou pro tento čas, avšak převážná většina členů našich a zvláště cvičících bydlí v městě hořejším a byla by to oběť veliká, bychom na nich žádali, by pravidelně cvičení v dolejší části města navštívovali. A v cvičirně hořejší, kde až do února jsme cvičili a opravdu nekřesťanské najemné jsme platili dal nám majitel a co hlavního prý Čecha národovec výpověď z té příčiny, že dítky nesmějí více v domě jeho cvičit, poněvadž prý by mu majetek jeho sbořily. Ovšem, open pán jest bezdětný, neví co dítky v rodině jsou, on neví že 150 žáků také ruch, šum a hluk občas způsobí. Co však hlavního, dítky naše u báru nepijí a neutráčí, a to snad pana domácího dopálilo a proto dal dětem výpověď. „Nu když děti zde cvičit nesmí, nebudeme ani my v té rasovně vaši cvičit“ řekli jsme my, a udělali jsme pro dítky do máje prázdniny a členstvo cvičící jest prozatím zváno cvičiti v městě dolejší. Proto čekáme máj s nedočkavostí a velebíme jej se všemi básníky českými.

Nemám již více chuti pobízet bratry naše k pilnému placení vkladů na tělocvičnu naši, nechci stavěti na pranýř ani ty Sokoly, kteří ještě se k spořitelnímu fondu nepřihlásili. Tolik však podotýkám, že Sokol, který ví že cvičirny zimní nemáme a přece že ji míti „m u s i m e“ po příštím měsíci září, ten Sokol, který ten čtvrták týdne uschovat pro sebe může a přec tak nečiní, není žádný bratr, žádný Sokol, žádný muž a žádný člověk, který k sboru ve prospěch všeho Čeststva přistoupil, jest to prostý výdělkář, který pouze a jedině k Sokolu se přihlásil by časem z kasy těžil, a když dosti dle jeho náhledu vyběře se ze sboru poděkoval. Tak já pohlížím na Sokola každého. Ovšem, jsou výminky; někdo nemůže že nepracuje, že stihá ho nemoc rodinná, že má špatný obchod. Takovému se promine! Ale kdo může a odkazuje se na stanovy, že dosti času má do čtyř roků svých padesát dollarů zapůjčit, kdo v nynější nanejvyš kritické chvíli se k spořitelnímu fondu ani s dost malinkou půjčkou nepřihlásil, toho za Sokola nepovažuji. Vždyť každý pro „sebe“ si to ukládá a kdykoliv chce, vše se mu vyplatí, kdo tedy co může na tom ztratit?

V posledním čase mnoho obchodníků se nám nabídlo zaplatiti jistá procenta ze svého obchodu ve prospěch tělocvičny. Chvály hodný to skutek a následování hodný. Avšak apelovat Sokol na Sokoly „nekupujte od židů“ jest nemístné; u Sokola se nečiní rozdíl ve víře a přesvědčení a ač naše hlavní snaha vede nás všechny k volnosti a svobodě, přec víru toho kterého člověka v šetrnosti a úctě míti máme. Sokolu nemá (aspoň dle náhledu mého) záležitosti na tom by jedna víra panovala, u nás každý žid, křesťan, socialista i nevěrec stejné právo má a stejně ctěn býti musí, hlásí-li se k rodné řeči své a k věci sokolské ve prospěch lidstva veškerého. Žebrák i boháč, křesťan i žid vždy jest nám vítán, však musí býti tělem i duší Čechem, svobody milujícím člověkem. — Na zdar!

Mich. Kafka.

V Milwaukee, Wis., dne 4. dubna 1895. — Minulý měsíc patřil ještě zábavám a radovánkám masopustním, měsíc duben opět svátkům a snad počátku práce, tak toužebně očekávané. Jak se ty časy mění; jindy museli býti továrníci požádáni o odpočinek po namahavé práci; nyní prosí dělník by mohl ve dne neb v noci pracovat, aby aspoň hladovou svou rodinu potřebným chlebem zaopatřil. O, zlaté časy! Svobodná ty země americká! Tak daleko jsme došli nyní, že jest to horší nežli v Evropě přelidněné. Jak dlouho ještě tiseň tato trvati bude. Přejde jistě radost každému, když tak se staženým pásem celý den chodí, by mu v hladovém žánku volání o potravu nebylo slyšet. Smutná to historie. Tak asi jest to všude. Všude nářek na bédné, špatné časy. Jaro nyní nastalo; necht' opět i jaro nastane v životě našem!

Odkládali jsme stavbu naší národní síně až na ty lepší časy. — Patronát naší Náprstkové síně prorokuje, že bude již jiný čas; klade naději velikou na rok letošní a proto doufá, že síň na naší dvanácté ještě letos našince hostiti bude. Kéž se naděje patronátu splní!

S jakou nadějí zaslány byly oběžníky na veškeré skoro vlastenecké spolky zde v Americe by pouze zapůjčily, každý spolek jen maličkost aspoň \$10.00; a pomozeno by bylo zbudovati pomník nezapomenutelnému vlastenci Vojtu Náprstkovu. Jaké nadšení bylo postaviti pomník zde u nás; veškeré časopisy o tom psaly, nuže vlastenci vyplňte slova vaše — postavte pomník ten a věčná upomínka zůstane všem Čechům americkým na našeho Náprstka. Spolky české nechtějí nic zdarma — jen pájčku, kterou oplátí bohda v krátkém čase.

V Čechách mužům zasloužilým v krátkém čase postaví se krásný pomník; sbírky se všude hned pořádají a hle, než si kdo pomyslí — stkví se pomník pro muže toho. Amerika, tak velká země, tolik vlastenců zde — a bratři, rodáci nenechte se zahanbiti rodnou naší českou milenou vlastí, vždyť jste obětavi pro národ svůj — nuže — pomozte postaviti pomník i v pravém slova smyslu, an má — budova sama býti učelištěm naší mládeže, by národ v nové generaci již neodumřel — postavte pomník — a školu národní. — Velkolepý to pomník, pro Čechy veškeré v Americe. Pracujte pro vše tuto národní, laskaví čtenáři těchto řádků — bída věčná snad v řadách našich nebude — a vynahrazeno vám bude vše mnohonásobně — jen z ruky vaší pilné naděje kmitne!

Na Národopisnou výstavu i Čechové Milwaučtí přispěli nejen hmotně, dary a penězi, nýbrž i pracemi písemnými; děje Čechů Milwaučckých jednotlivých spolků, nedělní školou; tak, že aspoň něco přijde dohromady. Arcif práce byla těžká, však díky, že tak daleko se vše podařilo.

Též náš bujarý Sokol připravuje se opět na závody župní, kteréž se 4. července odbyvati budou v Detroit, Michigan; bratři cviči se již nyní pilně na závody, tak že lze doufati ve zdar závodů.

Co se týče života našeho společenského, — inu tak jako jině — miluj svého bližního — a tu znáti opět, že již jest svrchovaný čas, by národní síň Náprstkova již stála. Pak bude konec všem řevnostem; pak budou všickni spokojeni.

Malá novinka u nás ještě; utvořil se zde dramatický sbor nový pod jménem Kollár a dána mu příležitost, dovednost svou ukázati 14. dubna, kdež velmi pěkný Šamberkův kus „Sedmašedesátníci“ ve prospěch Náprstkovy síně dáván bude.

Jedna věc mně ještě mrzí a to jest, že zbožné přání Sokolky T. Teplé se asi nesplnilo. Co se z Vás stalo milé Sokolky; proč zanedbáváte sokolování, vždyť jste byly tak nadšeny pro to již před několika lety, kde vás přes 50 cvičilo. Kam jste se poděly? Uvažte co činíte. Vy Sokolky máte být první, na Vás každé oko radostně hledělo. Nuže buďte Sokolky opět; buďte vzorem, povzbuďtelem i mnohému liknavému Sokolu — a tím přeje vám všem Na zdar!

H. V r b a, dop.

Členové novi a vyloučení.

New York. — Za poslední čtvrtletí vyloučení následující členové vesměs pro neplacení: Vác. Mazura, Franta Nekarda, Kar. Ofner, Franta Stejskal, Franta Voseček, Jan Wolf, Rud. Koutecký, Jos. Hrubý, Vojt. Jindřichovský, Ant. Samek, Vojt. Cečka, Anton Gruber, Josef Hoffmann, Ant. Naděje, Jan Pokorný, Ant. Bruner, Franta Daneš, Aug. Haman, Bohumil Novák, Franta Písek, Josef Samek, Franta Stehlik, Emil Vaněk, Vác. Vytlačil, Fr. Zvanovec II., Aug. Finger, Jos. Hájek II., David Hecht, Fr. Janda, Otto Jappel, Stanislav Jenik, Ferd. Kára, Franta Kovářiček, Jos. Loevinger, Jan Schánil, Karel Šiška, Jos. Stráka I., Franta Vorel a Karel Vorel. Odstupní list obdrželi Rud. Brodil, Jan Protiva, Josef Hnyz a Vác. Vávra. Přestupní list obdržel Aug. Tesař. Cestovní listinu obdrželi Jan Weiner a Jos. Zelenka. Jos. Kuchař, jed.

Z T. J. S. Čechie byli dne 21. března t. r. vyloučeni pro neplacení příspěvků: Alois Kadlec, Štěpán Vránek a Josef Behenský. Petr Churaň, taj.

OZNÁMENÍ.

Tělocvičná Jednota Sokol v St. Louis, Mo. — Sokolové! Pořadová cvičení se budou příště cvičiti pravidelně vždy první neděli každého měsíce v 10 hodin ráno.

Dle uzavření jest povinen každý člen bez rozdílu stáří do podobného cvičení se dostavit, a kdyby tak neučinil, bude nucen sbor přísněji proti těm členům zakročiti, kteří povinností nedostojí.

Zároveň jest žádáno, by každý Sokol v určené době pořídil si stejnokroj sokolský. — Na zdar!

Vác. K. Tříška, náčelník. Aug. Tesař, cvičitel.

POZOR!

Všickni členové T. J. Sokol jsou tímto vyzváni, by se dostavili za velmi důležitým jednáním do pravidelné měsíční schůze, která odbyvána bude v pondělí, dne 29. dubna 1895. — Na zdar!

Za T. J. Sokol
F. J. Burian, nám. Fr. Široký.

S O U B Ě H .

Ve smyslu stanov N. J. S. hlava XI. odst. 5. vypisujeme tímto souběh na nejlepší původní práci v oboru tělocvičném a sokolském vůbec. Rozměr práci se neobmezuje, i bude jak ku jakosti tak i ku objemu přihlíženo. Za nejlepší uznaná práce uveřejněna bude v orgánu našem a odměněna cenou se zřetelem na to, že v loni cena vyplacena nebyla.

Práce o cenu se ucházející buďtež opatřeny heslem a zaslány pod jedním s listem, vnitř jméno pracovníka, na obálce heslo příslušné obsahujícím podepsanému jednateli výk. výb. N. J. S. do 31. září 1895.

Výkonný výbor Nár. Jed. Sokolské v New Yorku.

A. l. Wokal, starosta.

Jos. Říha, jed.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

New York, dne 1. dubna. — Schůzi zahájil starosta, br. Alois Wokal. — Nepřítomni: E. Reverely a F. Liér; tento vzkazuje, že jest nemocen. Za něho zvolen pro dnešek zapisovatelem J. Říha. — Protokol bude čten až ve schůzi příští. — Jednatel předkládá Památník Sokola Klatovského z Chicaga; uloží se do archivu. — Pokladník odevzdal poukázku na \$10 úroků z bondu. — Schváleny a k výplatě poukázány účty: J. Pavlika na 50 ctů za cestu k nové jednotě ve West Hobokenu a O. Zierisa, kniháře, na \$2.30 za 3 různé vazby. — Zpráva spol. cvičitele, br. Mendíka, o pobytu v Milliganu po přečtení odkázána do tisku. — Zpráva téhož o „Pomahateli“ vypracovaném br. P. Strakou po přečtení odložena, až dojde posudek druhý. — Dopis téhož čten; dle pokynů, v něm obsažených, dopíše jednatel br. A. V. Prágrovi a župním náčelníkům zdejším. Dopis sboru Plz. Sokol se zprávou cvičitelského sboru téhož zodpoví jednatel dle uděleného mu navedení. — Dopis téhož sborů s dopisem Sokolského odboru národopisného považuje se za vyřízený po vysvětlení daném o dopisech zasláných do Prahy a Plz. Sokolu. Kromě toho však dopíše jednatel redakci „Sokola“ pražského a upozorní na adresy výk. výb. atd. — Dopis amerického oddělení národopisného v Chicagu s oběžníkem jest již vyřízen zasláním všeho, co tu bylo. Jednatel doptá se však, mají-li knihu „Čeští emigranti“ od Tom. Čapka, že by se pro výstavu zakoupila. — Jednatel objedná ještě 50 Hron Soustava cvičební. Týž uveřejní v Sok. Am., co ze Sok. Am. je na skladě; ročníky celé po 50 ctech, čísla jednotlivá za poštovné. — Týž uveřejní v Sok. Am. vyhlásku na nejlepší písemní práce. — Týž dotáže se župního výboru v Omaze a Milwaukee, jak daleko pokročily přípravy k župním závodům. — Aby nemusel výk. výb. prodati dluhopis Spoj. Států, upomene jednatel všechny sbory, jež dluhují něco, aby se vyrovnaly. — Na to schůze skončena. Jos. Říha, proz. zap.

Příjem a vydání za březen 1895.

Příjem.

Březen 4. Od 3 předplatitelů na Sok. Am.	\$1.50
4. Jan Pavlík a F. Martyny za knihy	1.83
9. Od 1 předplatitele z Evropy	.58
9. Tyrš C. R. s. v Cedar Rapids za 15 Tyrš Úv. I. 2.	3.75
13. T. J. S. Budivoj v Detroit pro Třeбенice	3.60
18. Těl. Jed. Sokol v Crete doplatek na I. '95.	3.40
• přep. na II. '95.	4.00
Úhrnem	\$18.66
Zůstatek z předešlého měsíce	1571.11

Celkem \$1589.77

Vydání.

Březen 4. Fr. Šimáčkovi v Praze za 50 Hron Soustava	\$ 7.87
J. Mendíkovi v Milligan za únor	75.00
Témuž náhrada cestovného	18.44
Jednateli náhrada poštovného a podobné od 1. ledna 1895 do 28. února	2.97
Am. oddělení Národopisné výstavy do Chicaga	200.00
Témuž od T. J. S. v So. Omaha	5.00
J. L. Voborskému, soudci o žup. závodech v Chic.	3.00
8. Dru. K. Štulíkovi v Chicagu za přednášky v únoru	15.00
18. F. Liérovi zde za 3. číslo Sok. Am. s výp. a kolky	100.60

Úhrnem \$427.88

Příjem \$1589.77

Vydání 427.88

Hotovost \$1161.89 a sice bond za \$1130.00 na bance 31.89

Celkem \$1161.89

Jos. Říha, jed.

Zaslouhuje pozornosti všech!

Výkonný výbor N. J. S. žádá tímto bratry, kteří doplní by mohli scházející pro knihovnu N. J. S. ročníky Sok. Am. následujícími čísly: V. z r. 1883 čis. 1., 2., 6., 9., 13. a 14. — všechna čísla ročníků VI. a VII. z r. 1884 a 1885, — roč. XI. z r. 1889 v Chicagu vydaná čísla 1., 4., 5. a 8., — roč. XII. z r. 1890. v Chicagu vydaná čísla 1., 6., 7. a 8.; v New Yorku vydané číslo 4.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 336 E. 71st St. Fr. Liér tajemník, 408 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 346 E. 78th St.; Jos. Brodil, Jan Pavlík, Em. Reverely, Ant. Jahoda. Náč. A. Tesaf, St. Louis, Mo, podnáčelník, J. Pavlík, 328 E. 70th St.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.
Ústřední výbor: F. Martyny, 402 E. 72nd St., Jos. Veselý, 1371-3rd Ave., T. Beníšek, 3495-3rd Ave. Náčelník Ant. Jahoda, 419 East 72nd St., N. Y., místonáč.: Fr. Zborník, 361 E. 71st St., N. Y., Al. Pokorný, 2019 E. Eager St., Baltimore, Md
SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. V. J. Šimek, 932 N. Broadway
T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Jos. Radouš 643 Steinway Av.
S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; Em. Reverely, 840 - 169th St
T. J. SOK. Newark, N. J. V. Ptáčník, 103-14. Av., Cor. Camden St
T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 312 E. 71st St.
T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.
Ústřední výbor: A. Kment, 1245 South 15th St., A. Steiger, 1417 William St., John Mathouner, 1219 South 14th Street. Náč. J. Pecival, 1516 Williams St., podnáč. V. K. Tříska, St. Louis, Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids.
T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený.
TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš 190 - II. Av.
T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. Hunčovský
T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. J. Blatný
T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.
T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota.
T. J. S. PLATSMOUTH, Neb., J. C. Pták, tajemník.
T. J. S. MILLIGAN, Neb., A. V. Kouba, jed.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.
T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Charamza 21 bet. K. & L.
T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Fr. Široký, 2319 Salena St.
T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. A. J. Kossek
T. J. S. JIŘÍ PODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. Ant. Odvárka.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.
Ústř. výb.: J. Zahořík, před., H. Vrba, jed. a zap., 33 Juneau Ave. V. Straka, Nač. P. Straka, 1325 Fond Du Lac Ave., Milwaukee, Wis. místonáčelníci: Kar. Bečvář a Jos. Janeček, oba z Detroit.
SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., A. Pánek, 122 Sacket St.
T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. J. Podaný, 762 Antoine St.
T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; taj. E. Novák, 53 Williams Av.
ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. A. J. Fanta, 312 N. 8th St.
TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 33 Juneau Avenue.
T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, 1651 N. Chatham St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.
Ústř. výb.: R. Hurt, 593 Blue Island Avenue, T. Vonášek, taj., cof R. Hurt, 593 Blue Island Ave., F. Holub.
— Náč. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., místonáč.: F. Hešík, R. Hurt.
ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Josef Kříž, L. B. 2
KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St.
PLZEŇSKÝ SOKOL Chic.; taj. A. V. Kalík, 702 Loomis St.
SOKOL CHICAGO, Chic. Jos. M. Cuber, 1099 Albany Vve.
SOKOL SLOVANSKA LÍPACHicago, Jind. Hájek, 139W. Taylor St.
TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Petr Churaň, 45 Emma St.
T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 616 Throop St.
T. J. S. TABOR, Chicago, Ill. taj. Jan Tulach, 1514 W. 41st St.
SOKOLSKÁ JED. HORNÍK, Coal City, Ill., taj. Fr. Kříž, L. B. 14

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amerie. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 336 E. 71st St., New York.

Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

ŠERMU BODMO I SEČMO

dle nejnovější francouzské školy, v Americe za nejlepší uznané, vyučuje Josef Čermák cvičitel Plz. Sokola v Chicagu. Br. cvičitelům poskytnuty jsou zvláštní výhody. Vyučuje dle velení českého i anglického, dle přání žáka. Dle této školy vyučováno jest ve všech šermířských klubech ve Spoj. Státech.

S pozdravem

Josef Čermák,
1562 W. 16th St.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Bližší sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

František Randák, ARCHITEKT.

Úřadovna: 95 Washington ul.,

Pokoj č. 63-64, Chicago.

Tžá zhotoví na přání i plány pro venkov. Stavbám tělocvičen a veřejných budov věnuje se zvláštní

◊ pozornost. ◊

Oznamujte v Sokole Americkém.
Bližší sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

Sokolské monogramy bohatě vyryté. Zdejší nebo importované z Čech a sokolské pásy z ruské kůže máme vždy u velkém výběru.

Objednávky z venkova rychle a spolehlivě vyřizují

A. M. KAPSA & BRO.
105 záp. Taylor ul., blízko Canal ul., Chicago.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Bližší sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

JAN ČEPEK,
JEDNATEL

**pozemkový, přeplavní
a na oheň neb život pojišťující.**

Lodní, jakož i železniční listky kamkoli ode všech společností.

Pisárna: 403 E. 73. ul., New York.

Oznamujte v Sokole Americkém.
Bližší sdělí F. Lier, 408 E. 71 St.,
New York.

„Lady Washington“ mouka jest tou nejlepší, nejchutnější a také nejlevnější v městě.

Sud 196 liber \$3.25; - pytel 98 liber \$1.50; - pytel 24 a půl liber 40 centů, koupíte v grocerii

FR. KAŠPÁRA,
537 Blue Island Ave., Chicago.

◊ VEDLE POŠTY

Chicagský oznamovatel.

J. F. MALÝ,
FOTOGRAF

570 záp. 18. ulice.

Zhotovuje nejlepší fotografie za mírné ceny; zvláštní pozornost věnuje sokolským skupinám.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

v Plzeňském Sokole
nejlepším domácím a importovaným pravým plzeňským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

◊ SOKOL ◊

FR. VAVŘÍČEK
— vyrabitel —

—* dobrých doutníků, *

588 záp. 18. ul.

Dr. Vinc. Fischer,
— český —

zubní lékař,
570 Blue Island Avenue,
ROH LOOMIS ULICE.

DOLEŽAL & HODECK,

ZAKÁZKOVÍ KREJČÍ,

204 záp. 12. ul.,
CHICAGO.

Hotovení ženských plášťů a kabátů věnuje se zvláštní pozornost.
TELEFON: Main 1049.

PRAVÉ ČESKÉ HOŘKÉ VÍNO.

JOS. BERNARD a JAN LEGAT,
620 Blue Island Ave.

Mají vkusně zařízenou vinárnu. Hojně zásobený sklad vín všeho druhu, zdejších i importovaných.
K sokolským zábavám dodáváme vína výborná za ceny velmi mírné.

FRANT PEČIVAL,
veřejný notář

a pozemkový jed.

626 N. Rockwell St.

Obstarává přeplavní listky a pojišťuje proti ohni.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ
RANHOJIČ,
325 SO. LINCOLN ST.

Může být zavolán z kterékoli lékárny v Chicagu:
— Telefon: West 229. —
V lékárně J. H. Xelovski-ho, roh Blue Island Ave. a Loomis St. denně od 7 do 8 hodin večer.

ZLATÉ SOKOLSKÉ ZNAKY.

Krásné červené a bílé emailované, buď co knoflík neb s jehlicí, celý zlatý a velmi vkusný, nyní pouze za \$1.00 kus. Pozlacené za 60 centů kus. Objednávky z venkova vyřídí J. W. Wiša (člen Plz. Sokola).

Potřebujete-li hodinky neb klenoty, vyplatí se Vám, pošlete-li si pro ceník největšího českého závodu zlatnického

W. J. WIŠA a SYN,
381 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

New York.

1331 — 2. Avenue.

Práce notářské vykonáváme správně a levně. Vymáháme dědictví, podily a pohledávky ve staré vlasti. Poslední rok vymohli jsme statisíce zlatých ku spokojenosti našich klientů a bychom mohli věnovatí tomuto odboru našeho obchodu patřičné pozornosti, zřídili jsme v Praze odvětví, které řídí advokát J. U. Dr. A. Flusser, a máme přímé spojení s notáři a advokáty všech čelnějších českých měst.
Přeplavní listky a směnárna.

Sokolské stejnokroje! Sokolský kraj cvičební!

JOHN J. DVOŘÁK & SPOL.
oděvní a zakázkoví krejčci,
604—606 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.
Sokolské pásy! Oděv hotový i zakázkový!

Obchod bankovní, pozemkový, přeplavní a pojišťovací.

Anthony Kozel,
DRUHÁ ČESKÁ BANKA.
532 W. 18th St., Tel. C. 386, Chicago.
J. L. VOBORSKÝ, zástupce.

Pili jste již nové české pivo?
Jest řízné! lahodné! zdravé!
Okuste ho!

—* Jest vařené novým sládkem! *—

— Pijte ho! —

Na čepu u všech našich pp. hostinských.
S úctou

Česká pivovarnická společnost v Chicagu.
BOHEMIAN BREWING COMPANY
— of Chicago. —
684 — 706 BLUE ISLAND AVE.